

ADOLF LOOS

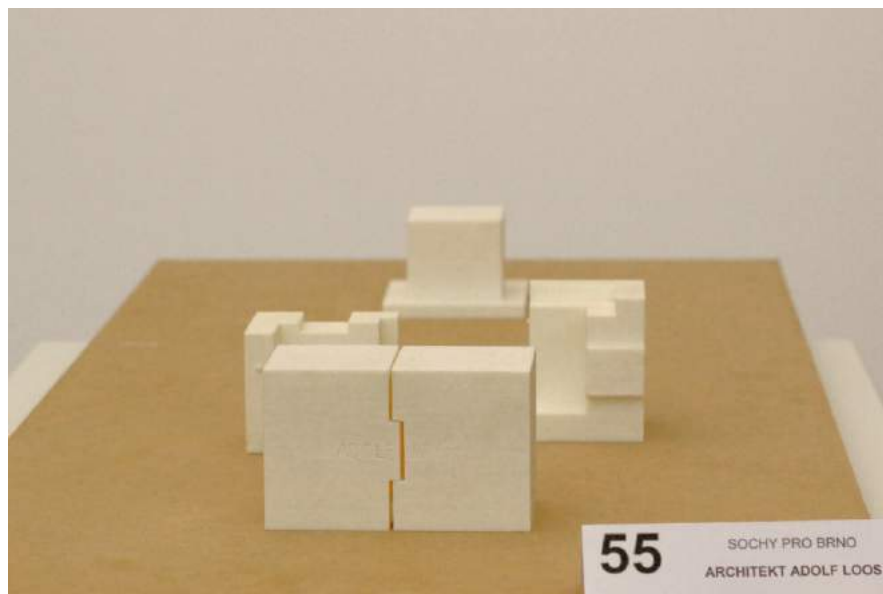
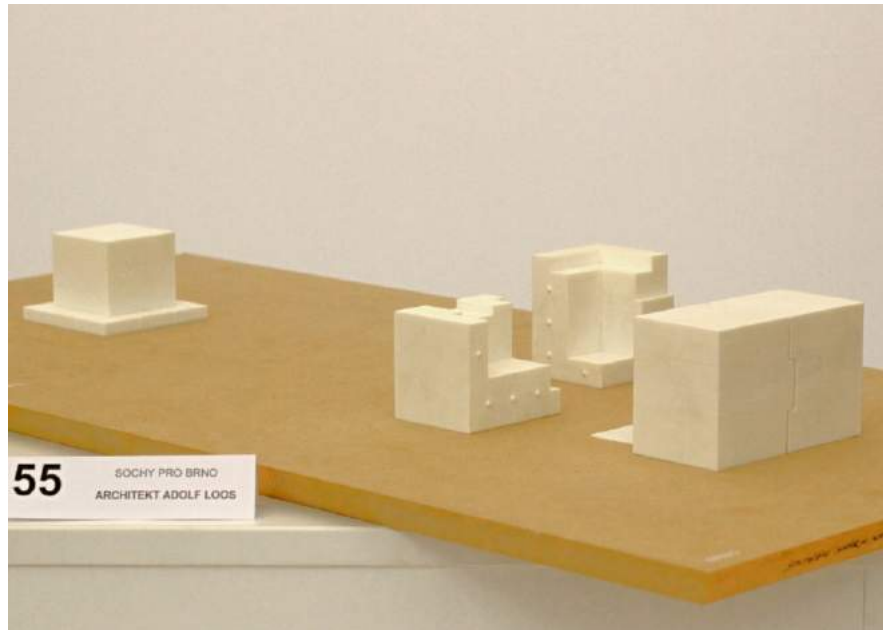
2018

KATALOG

návrhů veřejné výtvarné soutěže o návrh na ztvárnění sochy věnované architektu

ADOLFU LOOSOVÍ

návrh č. 55

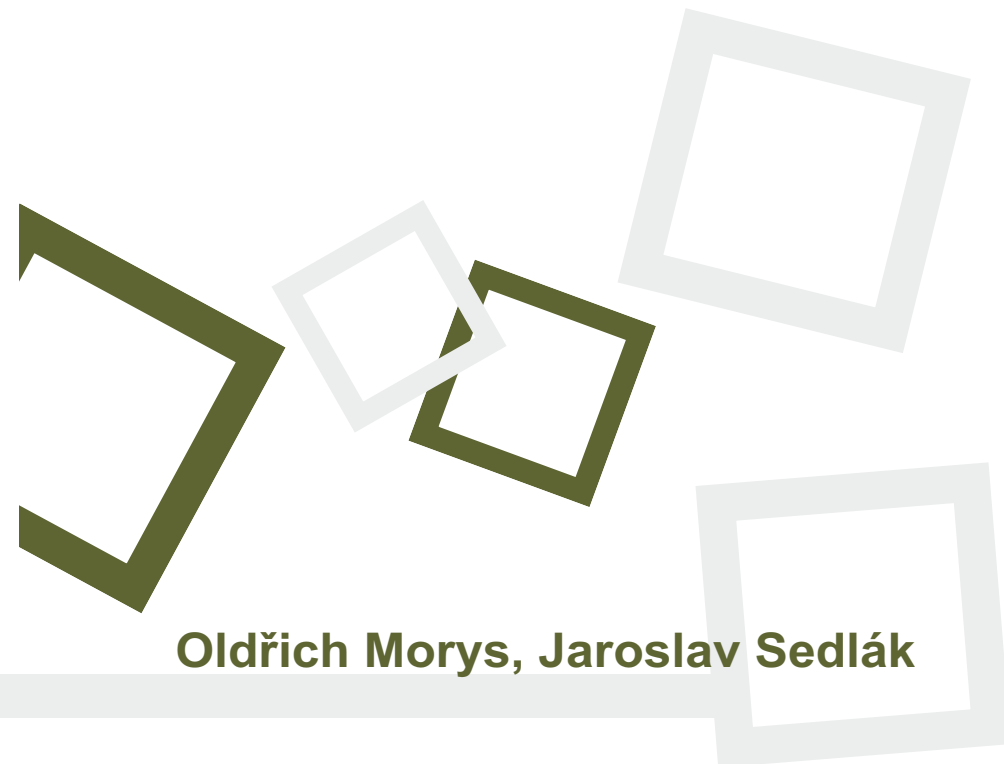

1. místo

Navrhovaný pomník je pojat jako betonová sochařská forma náhrobku Adolfa Loose, situovaného na vídeňském Ústředním hřbitově. Náhrobek si architekt navrhl sám.

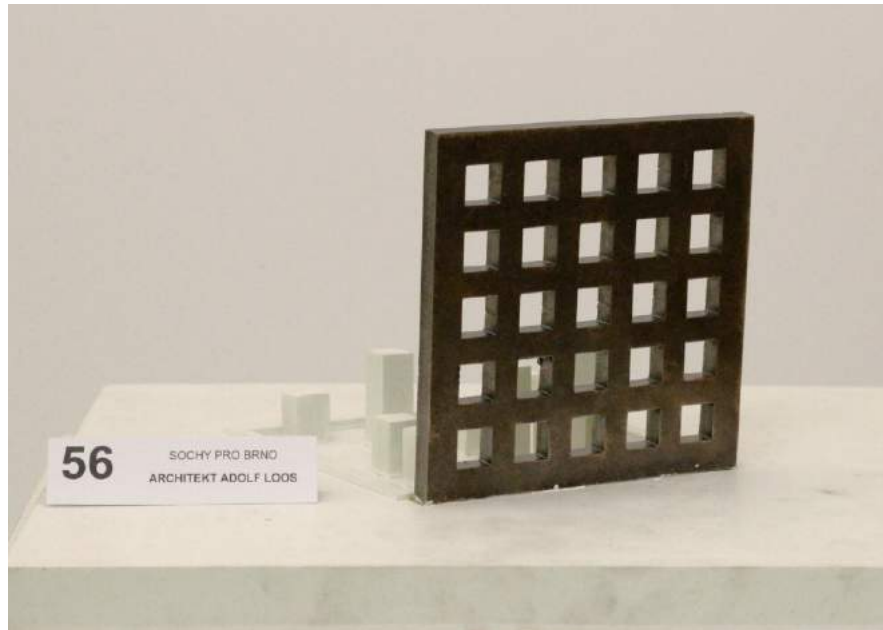
V symbolické rovině tak dochází k nové interpretaci vlastního autorského návrhu Adolfa Loose, a to za použití klasických sochařských postupů. Hlavní ideou návrhu je vytvoření negativu (otisku) místa Loosova posledního odpočinku pro lokalitu, kde se narodil a vyrůstal.

Tím, že je náhrobek ve Vídni a jeho forma v Brně, dochází k pomyslnému propojení mezi oběma místy.

Oldřich Morys, Jaroslav Sedlák

návrh č. 56

2. místo

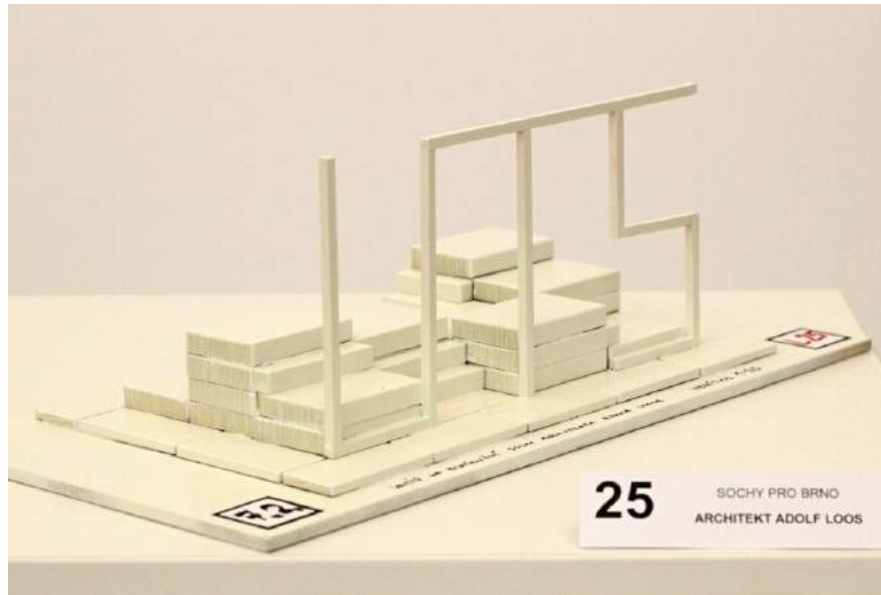
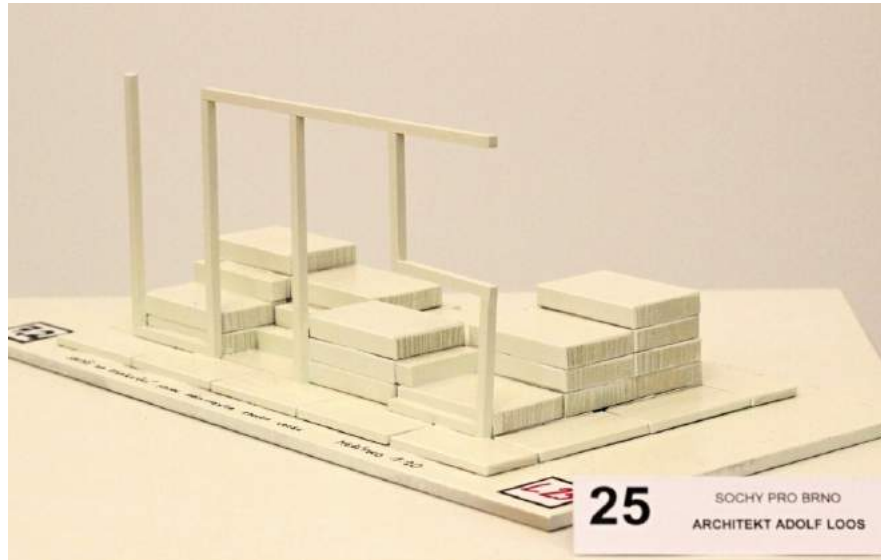
Tvarové řešení návrhu je inspirováno karikaturou z roku 1911 v reakci na Loosův projekt a pozdější realizaci tzv. Looshausu, který se nachází v centru Vídně naproti Hofburgu.

Návrh je rozdělen na dvě části – na fasádu, kterou je kovová deska jako pomyslná mřížková síť, jež se stala předobrazem pro americké mrakodrapy, a dále Interiér, který je tvořen vodorovnou „obývací částí“, sloužící veřejnosti.

Ing. arch. Adam Hochmuth, Úpčianske kovožávody - zast. MgA. Art. Matúš Jančura

návrh č. 25

3. místo

Socha je koncipována jako prostorový plán, odkazující k myšlence tzv. Raumplanu. Návrh odkazuje k puristické činnosti i ideologické podstatě díla Adolfa Loose, která reflektuje jeho kritické postoje ke všemu ornamentálnímu a zdobnému.

Kompozice je doplněna a orámována minimalistickým, geometricky zjednodušeným nápisem LOOS, který umožňuje divákovi do sochy vstoupit a stát se její součástí.

Pavlína Kvitová, Roman Kvita

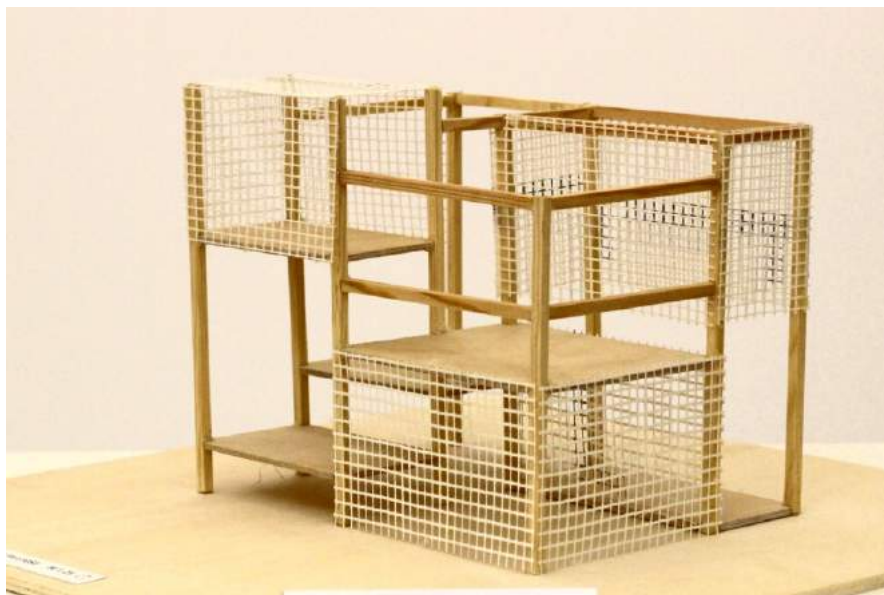
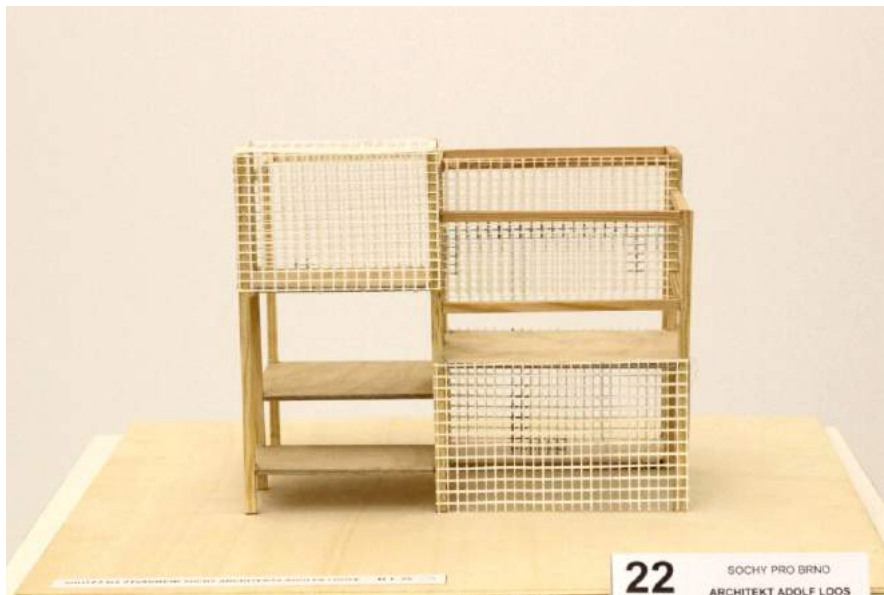
Autoři návrhu záměrně nevytvářejí portrét architekta, ale předkládají načrtnutý obrys prostoru, skicu raumplanu, interiér, do kterého lze vstoupit, postát či posedět v něm anebo jím projít.

Tvar a rozměry objektu vycházejí z lidského měřítka. Jméno uvnitř odkazuje na osobnost slavného architekta.

MgA. Michal Šmeral, MgA. David Moješčík, Ing. arch. Jiří Gulbis

návrh č. 22

5. místo

Navržený prostorový objekt je oslavou díla a přínosu Adolfa Loose. Odkazuje k principu prostorového uspořádání formou tzv. Raumplanu.

Odkrytí jednotlivých rozložených kubusů umožňuje divákovi prostorový, psychologický a emocionální zážitek.

Jakub Med, Johana Šimčíková

Návrh je postaven na typografickém ztvárnění jména LOOS v monumentálním provedení. Minimalistický výraz kaskádovitého nápisu i podstavce je odkazem na filozofii Loosova raumplanu.

Otevřenost (průhlednost) sochy umožňuje pohled na nedaleký hotel Continental, který stojí na místě původního rodného domu architekta.

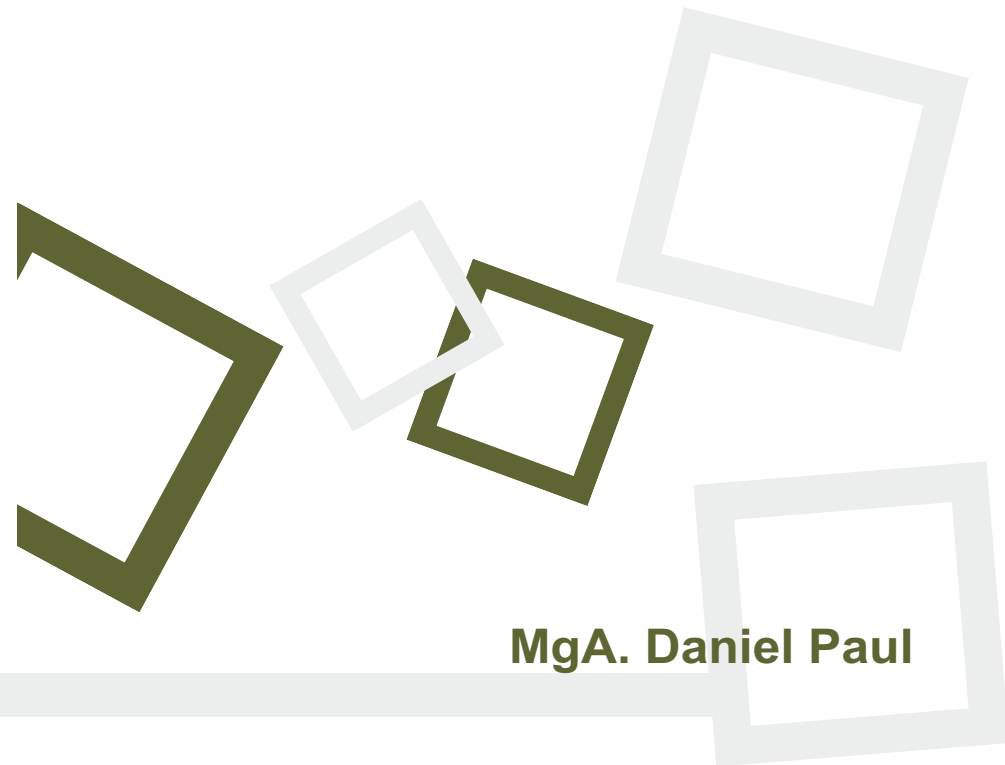
Ing. arch. Miroslav Beličák

7. místo

Ideou díla je elegance, nostalgie a barva. Jedná se o koncept, jehož inspirací je model slavné židle navržené Adolfem Loosem pro Café Museum ve Vídni.

Klíčovým aspektem návrhu je zvětšení této židle do podoby nevšedního altánu.

MgA. Daniel Paul

Stěny návrhu tvoří čtyři kubizovaná písmena architektova jména. Pomyslnou typografickou tečku vytváří granitová koule.

Otevřený prostor evokuje Loosovy zásady: funkčnost, jednoduchost, minimalismus a kvalitní materiály. Materiál kubusu (bílý beton) vizuálně koresponduje s nedalekou sochou Olbrama Zoubka Ptáci.

doc. akad. sochař Jiří Sobotka

Dílo věnované památce architekta Adolfa Loose je inspirováno jeho unikátní myšlenkou tzv. „Raumplanem“. Jedná se o prostorové strukturování stavby.

Kubický objekt soutěžního návrhu je tvořen vzájemně se prolínajícími krychlemi z nerezových profilů, které dávají vyniknout přímkám i pravým úhlům, přičemž jejich skladebnost záměrně porušuje principy řádu.

Toto řešení umožňuje vhled do struktury objektu z vnější strany, ale díky průchodu skrz celou krychli i z vnitřní strany.

doc. Mgr. Tomáš Medek

10. místo

Kompozici tvoří stylizovaná tvář sestavená ze čtyř písmen slavného jména LOOS, s charakteristickým naslouchadlem.

Objekt z betonu má ambice stát se příjemným místem k setkávání. Nos a naslouchadlo je imitací městského mobiliáře – laviček a stolu.

MgA. Lenka Pilařová, Ing. arch. Petr Bureš

11. místo

Návrh reflektuje názor Adolfa Loose na moderní ornament, který podle něj již není součástí našeho světa.

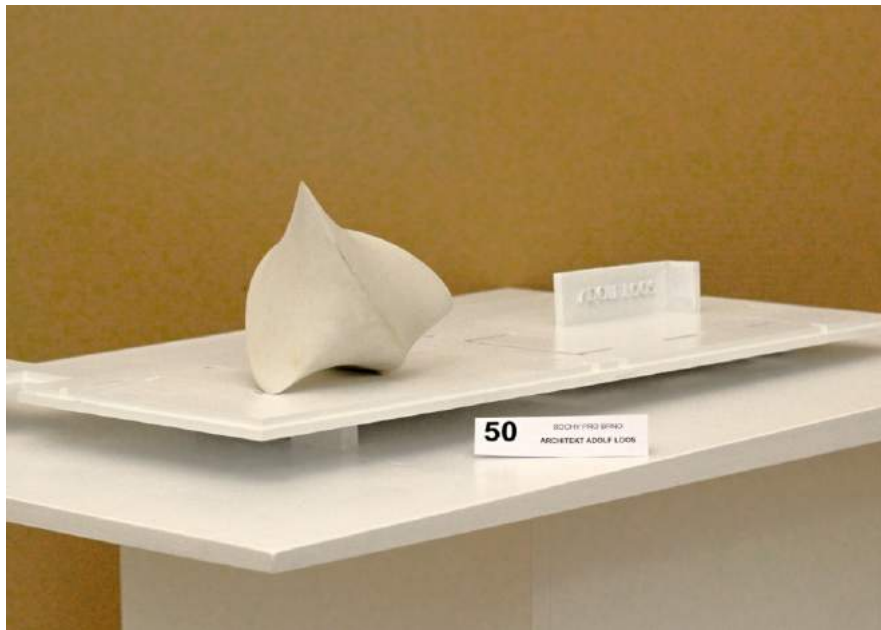
Kdo chce podle Loose užívat ornament, měl by využít staré ornamenty. Vynalézání nových forem ornamentu není podle jeho slov známka síly, ale je to pro civilizované lidi známka degenerace.

Návrh počítá s maximální recyklací použitého materiálu na různorodé bázi, který je umístěn do prostoru rámovaného vybudovanou betonovou zídou.

Jedná se o volnou interpretaci, která neodpovídá autor-skému textu uvedenému v průvodní zprávě soutěžního návrhu.

Mgr. Lukáš Pilka, MgA. Alžběta Brůhová

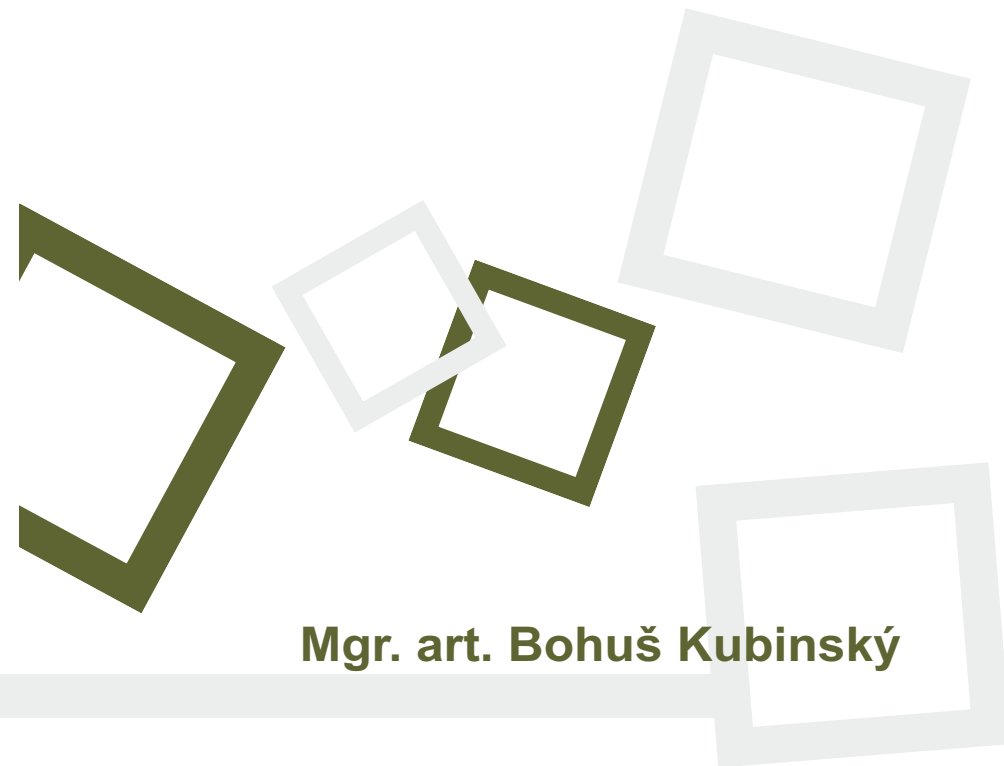
12. místo

Navrhované řešení památníku Adolfa Loose se skládá ze dvou částí – základny z terazza a kamenné plastiky z černé žuly, která je tzv. srdcem prostoru a zároveň odkazuje k profesi Loosova otce sochaře.

Žulový blok organické siluety zachycuje podstatu prostoru jako určujícího parametru Loosovy architektury.

Sokl se žulovou plastikou tvoří vyváženou jednotu a imituje půdorys jednoho z Loosových projektů – studii domu pro tanečnici Josephinu Baker.

Dílo je doplněno QR kódy s odkazy na Loosovu tvorbu.

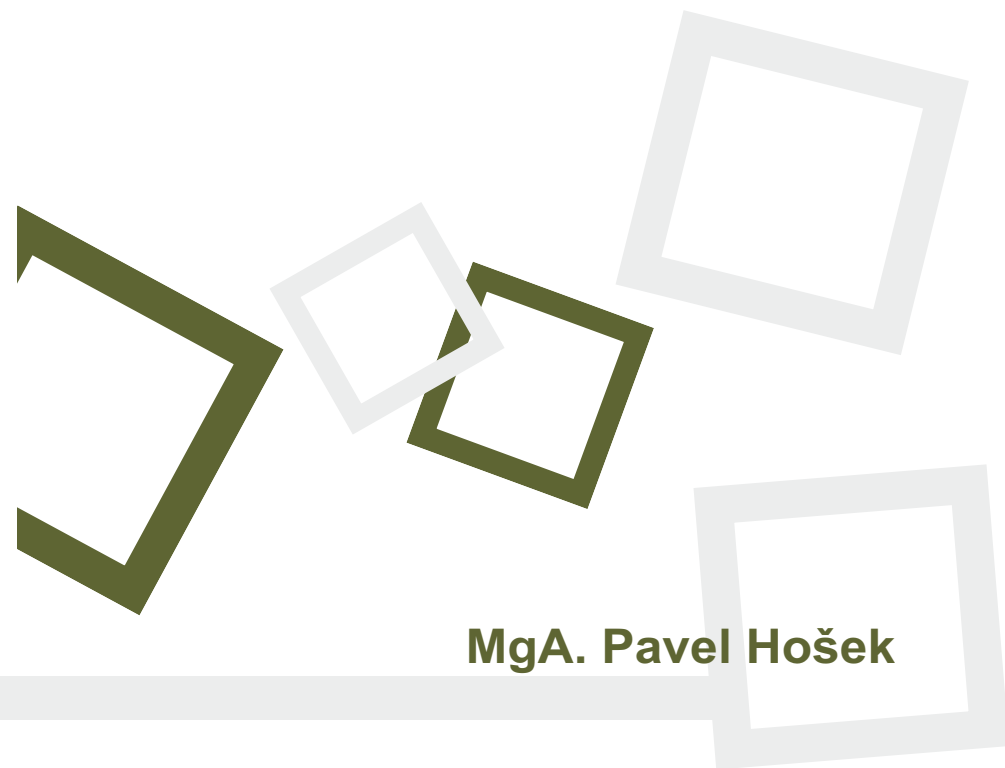
Mgr. art. Bohuš Kubinský

13. místo

Celkové pojetí sochy vychází z krychle a jejího postupného členění do prostoru.

Socha – svařovaná monolitická konstrukce – je přizpůsobena k volnému procházení z exteriéru do interiéru.

MgA. Pavel Hošek

14. místo

Návrh propojuje sochařský přístup s komplexnějším řešením daného místa.

Hlavním motivem návrhu je „cesta“ na jednoduchém půdorysu, zasahující někde i pod úroveň okolního terénu a odkazující na místo původního zaniklého rodného domu architekta.

Na této „cestě“ je divákovi umožněno zakusit zkušenost s Loosovým raumplanem v měřítku 1:1.

MgA. Petr Švolba, Ing. arch. Ondřej Homa

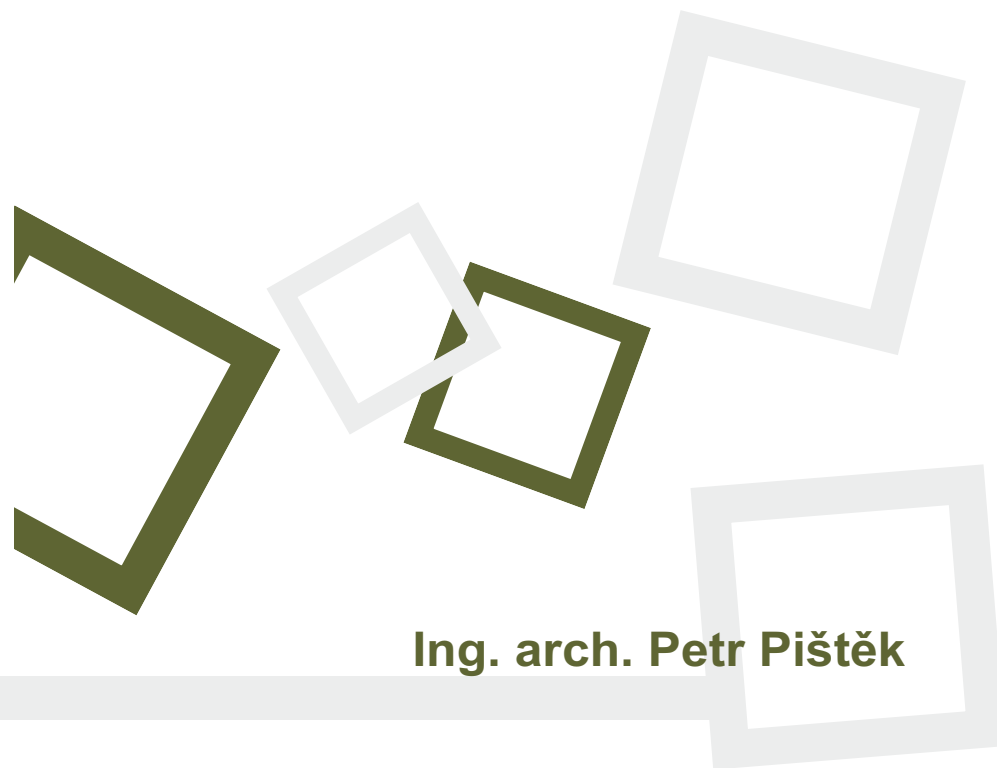

15. místo

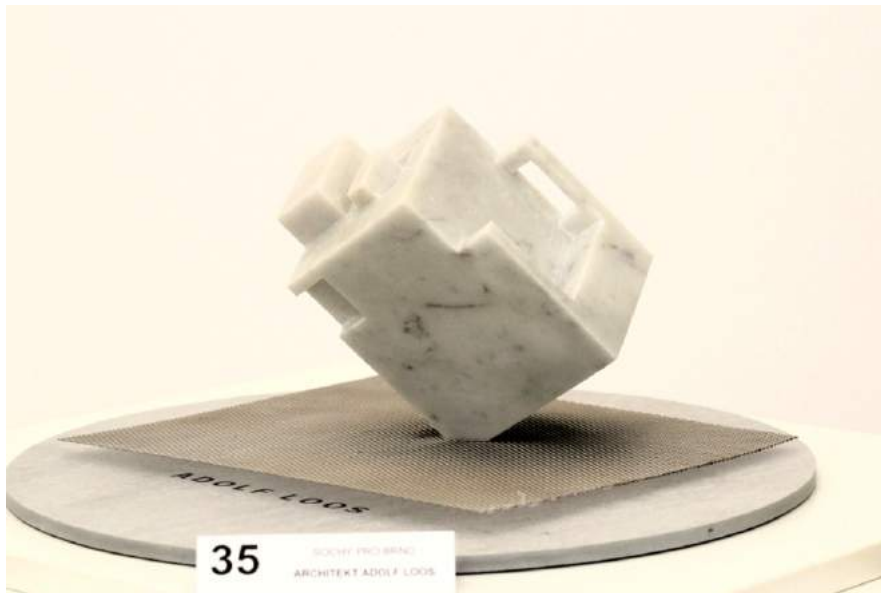
Objekt akcentuje prostor a jeho důležitost v Loosově architektuře.

Základním prvkem je krychle, jejíž viditelné členění, které vzniká opakovaným dělením na dvě části, představuje princip Raumplanu.

Vizuální proměnlivost rastrů z nerezové oceli dává jinak jednoduchému tvaru živý a dekorativní charakter.

Ing. arch. Petr Pištěk

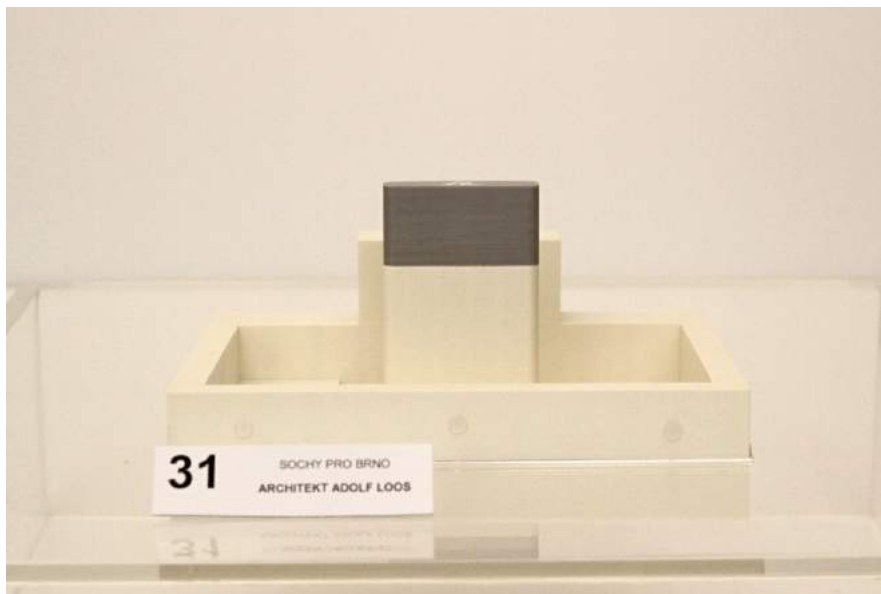

Koncepce pomníku je materiálovou a kompoziční skladbou rozvinutou v aspektech architektonických a estetických idejí Adolfa Loose.

Hlavním motivem je mramorová skulptura volně inspirovaná Müllerovou vilou. Návrh je řešen jako kompozice tří sochařských forem: dynamické – objemové, konstruktivní a statické, které se vzájemně protínají v jednom bodě – těžišti pomníku.

Mramorová skulptura stojí na jednom z vnějších rohů. Další částí je vodorovný rastr obdélníkového tvaru z bronzu, volně parafrázující princip osnovy orientálního koberce. Vztah popsanych forem relativizuje základní pojmy – dynamického a statického, hmotného a subtilního, vertikálního a horizontálního.

Úkolem celé architektury pomníku je vizuální a materiálová verbalizace Loosovy eseje „Ornament je zločin“.

17. místo

Pomník usiluje o reinterpretaci Loosova pojmu „raumplan“ v kontextu současné situace místa někdejšího autora rodného domu a odkazu Adolfa Loose jako stýlotvorného tvůrce, který z architektury učinil společenský fenomén.

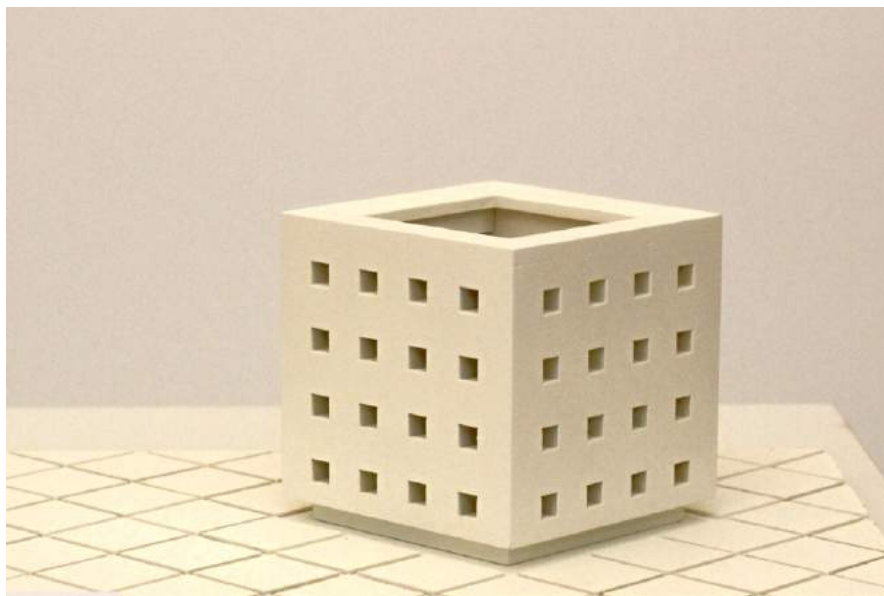
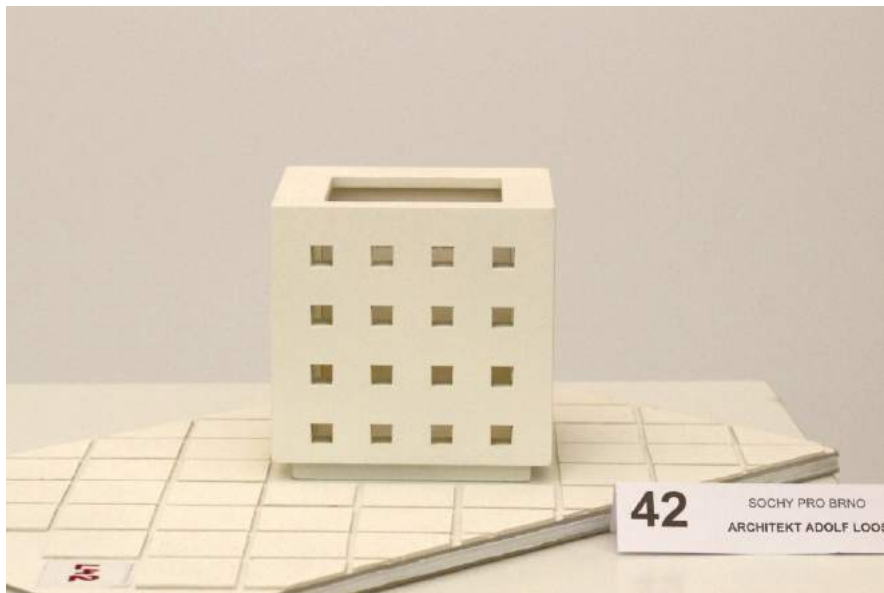
Loosův pohyb na škále od puristického modernisty až po módního dandyho, se stal motivem celého návrhu. Půdorys vychází z transkripce plánu Müllerovy vily.

Středobodem plastiky je betonový flakon zakončený v horní části leštěným kovem, odrážejícím okolní dění.

Vnitřní mechanismus obsahuje mlhovač reagující pomocí fotobuňky na pohyb kolemjdoucích a vypouští do prostoru část autorovy „duše“.

MgA. Petr Dub, Ph.D.

18. místo

Návrh se opírá o několik ideových rovin spjatých s životem a dílem architekta Adolfa Loose.

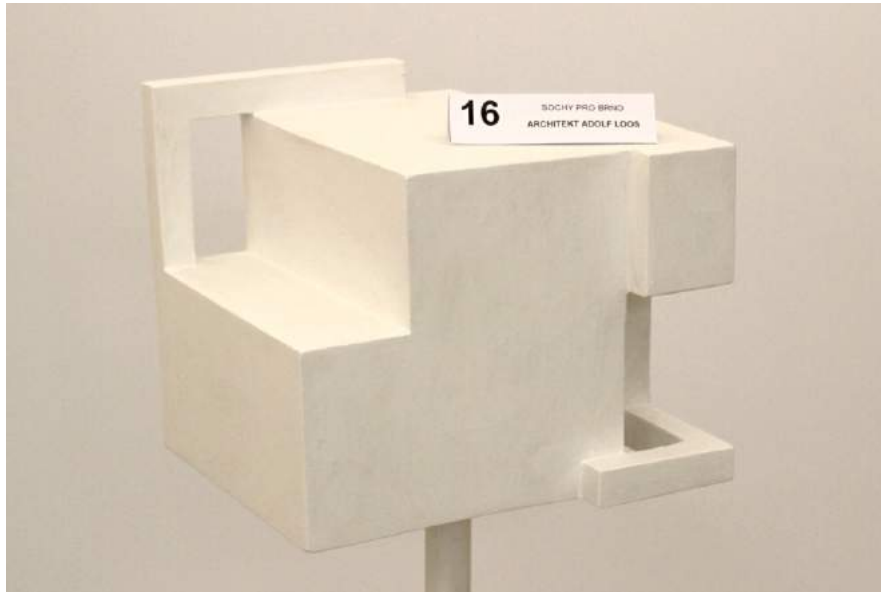
Hmota pravidelného kvádra ztělesňující architektův původ z rodiny kamenosochaře je v pravidelném symetrickém rastru penetrována průřezy, jež zároveň zosobňují jeho úvodní sebeformování a následnou architektonickou tvorbu.

Návrh si z hlediska kompozičního a materiálového řešení pohrává také s významem architektovcův teoretických statí a dobových citátů, které volně reflektuje. Uvedené citace nalezne kolemjdoucí uvnitř objektu.

Ing. arch. Radim Horák, Ing. arch. Hana Horáková

návrh č. 16

19. místo

A. Loos byl výsostným novátorem, který dodnes inspiruje svým vizionářským duchem.

Z toho důvodu autor navrhl dílo v ušlechtilém materiálu – mramoru a počítá s jeho upevněním na vysokém ocelovém sloupu, aby k němu musel divák vzhlížet.

akad. sochař Zdeněk Tománek

Památník ve tvaru „L“ je chápán jako pocta Adolfu Loosovi a měl by sloužit jako připomínka jeho osobnosti.

Objekt zároveň plní funkci lavičky. Socha má ambice reflektovat Loosovu tvorbu, a to včetně jeho snah po odstranění všech prvků, které ničemu neslouží.

Otvory v betonovém objektu vytvářejí iluzi oken a slouží k jeho osvětlení.

22. místo

Návrh vychází ze stavby Adolfa Loose ve Vídni Goldman & Salatsch, která vzbudila ve své době rozruch a byla podle tvaru čelní fasády přirovnána ke kanálu.

Navrhované řešení sochařského díla je výtvarnou reflexí tohoto Loosova díla.

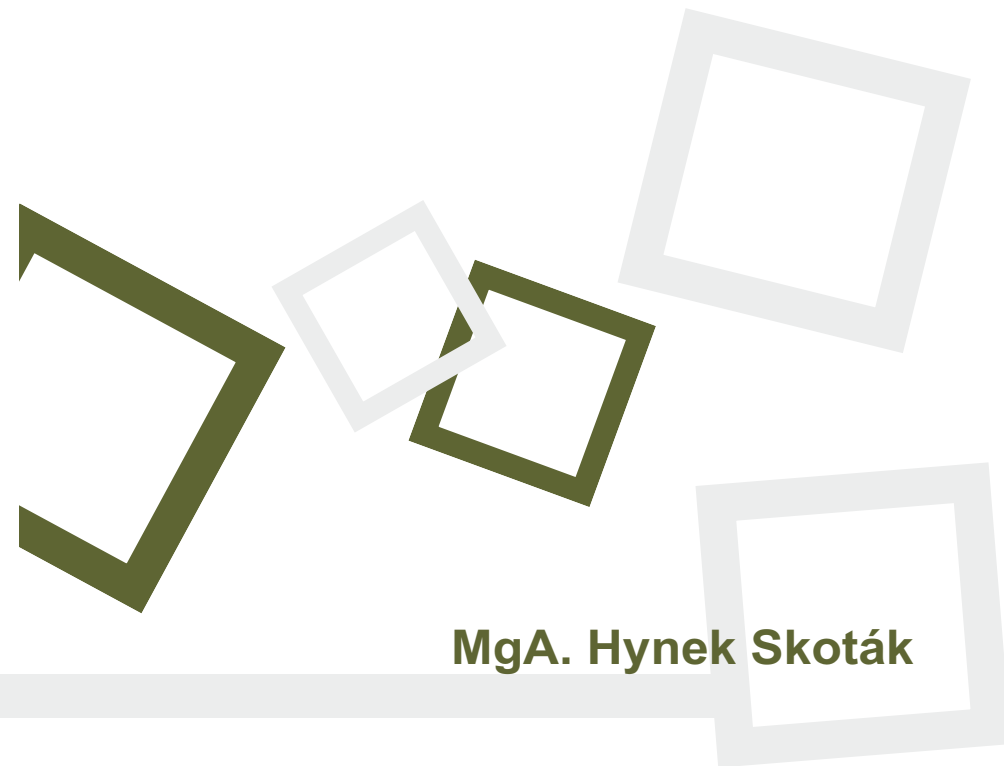
DEXON ART, s.r.o., zast. Jaromír Gargulák

23. místo

Koncepčně se jedná o kombinaci luxusního materiálu – mramoru a elementárního symbolu. V monumentálním mramorovém bloku s výraznou dekorativní kresbou je prolomen čtvercový a obdélníkový otvor, odkazující na členění Loosových fasád.

Zároveň je to vykřičník, který symbolizuje Loosovy radiální přístupy a boření konvencí. Vykřičník by měl diváka upoutat a přimět jej k přemýšlení.

MgA. Hynek Skoták

24. místo

Pro sochařské ztvárnění byla zvolena krychle, jako základní čistý architektonický tvar.

Aby bylo dosaženo větší dynamičnosti je objekt z nerezové oceli postaven na vrchol do nerovnovážné polohy.

Do stěn krychle jsou vyřezány citáty z Loosových článků a knih. Vnitřní osvětlení umožní čtení textů i v nočních hodinách.

Mgr. Jindřich Plotica, akad. sochař

25. místo

Návrh představuje portrét mladého architekta s knírkem v abstraktním geometrickém pojetí. Dílo připomíná jeho práci v architektuře založenou na několika principech:

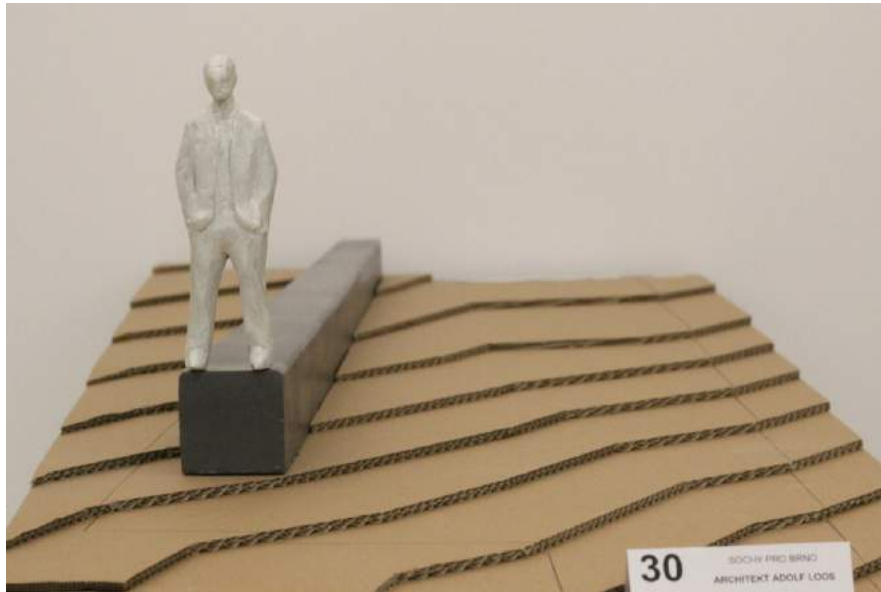
- Co není důležité, s tím pryč;
- Vše důležité je řečeno, cokoli přidat je navíc;
- Příroda v kameni překoná všechny ornamenty vytvořené člověkem.

Nápisy na soklu vztahující se k „Raumplanu“ a „ornamentu a zločinu“ by měly v divákovi vzbudit hlubší zájem o dílo a život A. Loos.

Jan Kotek

návrh č. 30

26. místo

Pomník se skládá z 10 m dlouhého soklu, sloužícího jako lavička a na něm umístěné sochy Adolfa Loose, zpracované realisticky v životní velikosti s využitím prvku symetrie.

Postava je v podélné ose rozříznuta a její dvě poloviny jsou zrcadlově sesazené k sobě. V maximální míře je využito struktury přírodního dekorativního kamene, který je svým charakterem určený spíše pro stavebnictví nežli pro sochařskou tvorbu.

Postoj figury je zvolený tak, aby co nejlépe vyhovoval jak požadavkům symetrie, tak i co nejlépe charakterizoval Loose jako osobnost.

MgA. Ondřej Ševčík

Pomník Adolfu Loosovi si bere inspiraci z prostorové koncepce jeho domů a volně ji přenáší do veřejného parku.

Objekt svým tvarem připomínající závěs je protnut pěšinou směřující k místu rodného domu architekta. Závěs je tvořen množstvím sloupků.

Na některých z nich jsou uvedeny citáty vztahující se k osobnosti Adolfa Loose. Kromě připomínky slavného architekta je cílem tohoto řešení rovněž oživení plochy a zatraktivnění veřejného prostoru intimnějšími zákoutími.

Kristýna Ševčíková, Rumena Trendafilová

28. místo

Návrh sochy je inspirován soutěžním návrhem na novou budovu Chicago Tribune z roku 1922.

Adolf Loos navrhl budovu ve tvaru dórského sloupu. Budova nebyla v Americe realizována.

Součástí návrhu je parková úprava, respektující přání Loosovy poslední ženy Claire Beck – umístit kolem pomníku čtyři hrubě opracované kameny se jmény Loosových žen.

doc. Ing. akad. arch. Jiří Mojžíš

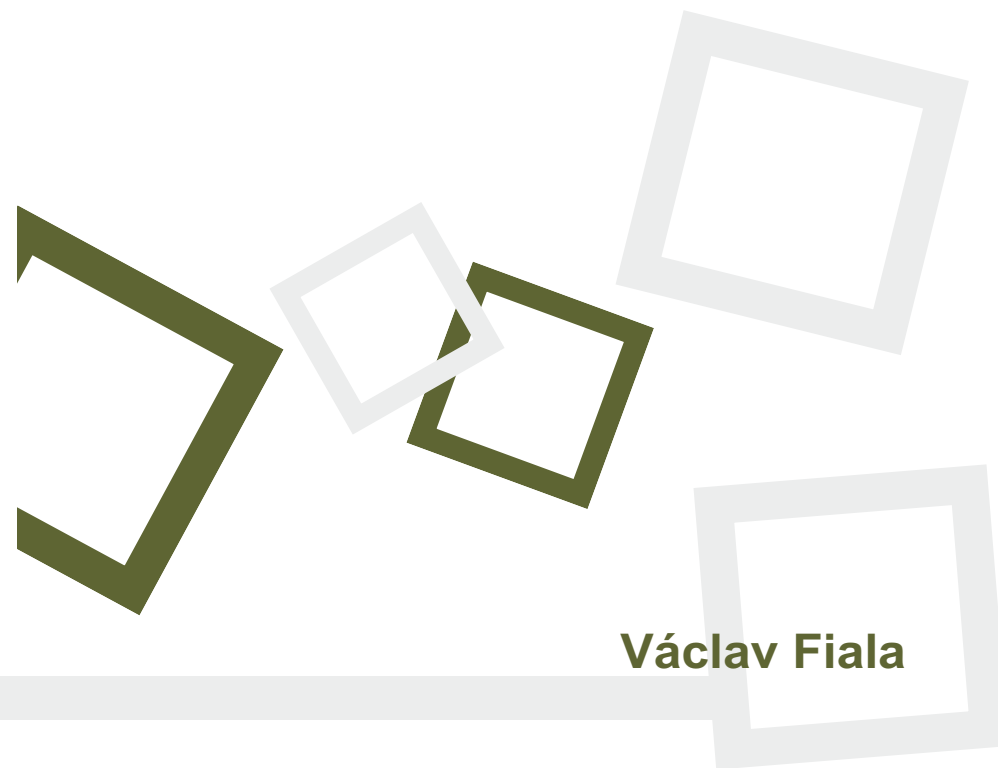

29. místo

Adolf Loos se narodil v Brně, prožil zde dětství, ale stěžejní část života v tomto městě neprožil. Proto návrh nepracuje s charakteristickým portrétem slavného tvůrce, ale jen s jeho jménem zpracovaným ve formě logotypu.

Jednotlivá písmena jsou oddělena horizontálními deskami, představujícími jednotlivá patra domu.

Stěžejní vynález Adolfa Loose – prostorový plán – Raumplan, je znázorněn těmito horizontálními liniemi, kterými pronikají písmena. Písmena obývají jednotlivé prostory v pomyslných patrech domu.

30. místo

Návrh sochy ve formě PŘEPRAVNÍKU jménem A. L. vychází ze zamyšlení nad dobou Adolfa Loose a je jakousi reinterpetací jeho přístupu k designu spočívajícího v kombinování již existujících předmětů.

Přepraveník tvoří dva lodní kontejnery kombinované s železobetonovým skeletem obloženým barevnými mramory. Strop objektu je otevřený. Podlahu tvoří jakási betonová fosilie „perského koberce“ typického pro Loosovy interiéry.

Socha navazuje na hotel Continental, v jehož místě stál rodný dům architekta.

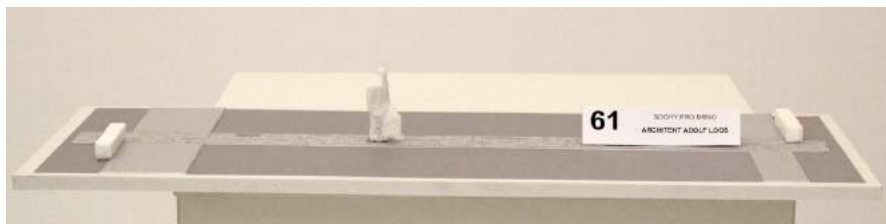
MgA. Martin Kubica, MgA. Petra Doležalová

Dílo symbolicky připomíná Loosův návrh nerealizovaného domu pro extravagantní černošskou tanečnici Josephinu Baker.

Do parkového prostoru je však zasazen pouze fragmentárně prostřednictvím rohu.

Na černobílých horizontálních pruzích objektu je uvedena doslovná citace nejznámějšího textu Adolfa Loose Ornament a zločin, a to v německé i české verzi.

32. místo

Jedná se o figurální portrét Adofa Loose, který odhalenou nohou vykračuje jakoby z dávno překonaných schémat a konvencí do něčeho nového. Jeho krok naznačuje novou – vyšší úroveň.

Mgr. Art. Peter Beňo

33. místo

Návrh vychází ze základní teze, že architekt je zapsán do dějin svými stavbami. Adolf Loos navržené domy navíc povýšil na manifest své architektonické teorie světového významu.

Návrh pomníku se snaží tyto teorie ctít a samotná forma je tak připomínkou jeho zásad. Pomník má komorní lidské měřítko.

Jedná se o mramorový kvádr, do něhož jsou zasazeny krychle a kvádry z optického skla s gravírovaným zobrazením zásadních architektonických staveb pomocí 3D technologie.

Markéta Veličková, Petr Velička

34. místo

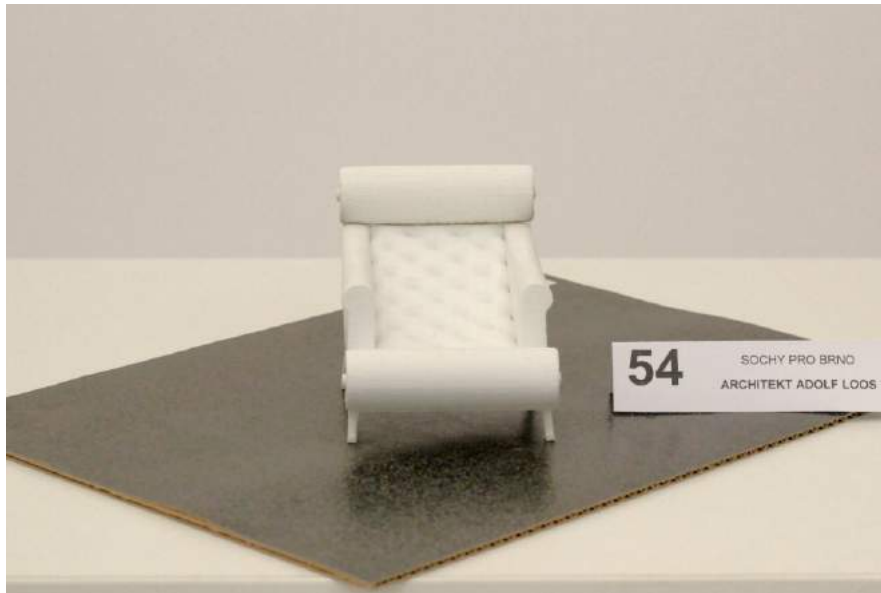
Návrh je reflexí architektovy nomádské životní pouti začínající v Brně, odvíjející se v Evropě a Americe a končící v rakouském sanatoriu.

Postava Adolfa Loose umístěná na povrchu hranolu nasměrovaného k místu, kde stál jeho rodný dům, nakračuje jako posel modernismu jednou nohou volně do otevřeného prostoru.

akad. sochař Jaroslav Košš, Ing. arch. Katarína Viskupičová, Ing. Peter Horváth

návrh č. 54

35. místo

Návrh představuje interiérový prvek – křeslo, které bylo navrženo designérem a architektem F. O. Schmidtem, a které Adolf Loos ve svých interiérech velmi často používal.

Návrh počítá s umístěním křesla zhotoveného ze zeleného italského mramoru Cipollino v nadživotní velikosti přímo do trávníku v prostoru parku u hotelu Continental.

Marek Ther, Jan Říčný, Filip Kosek

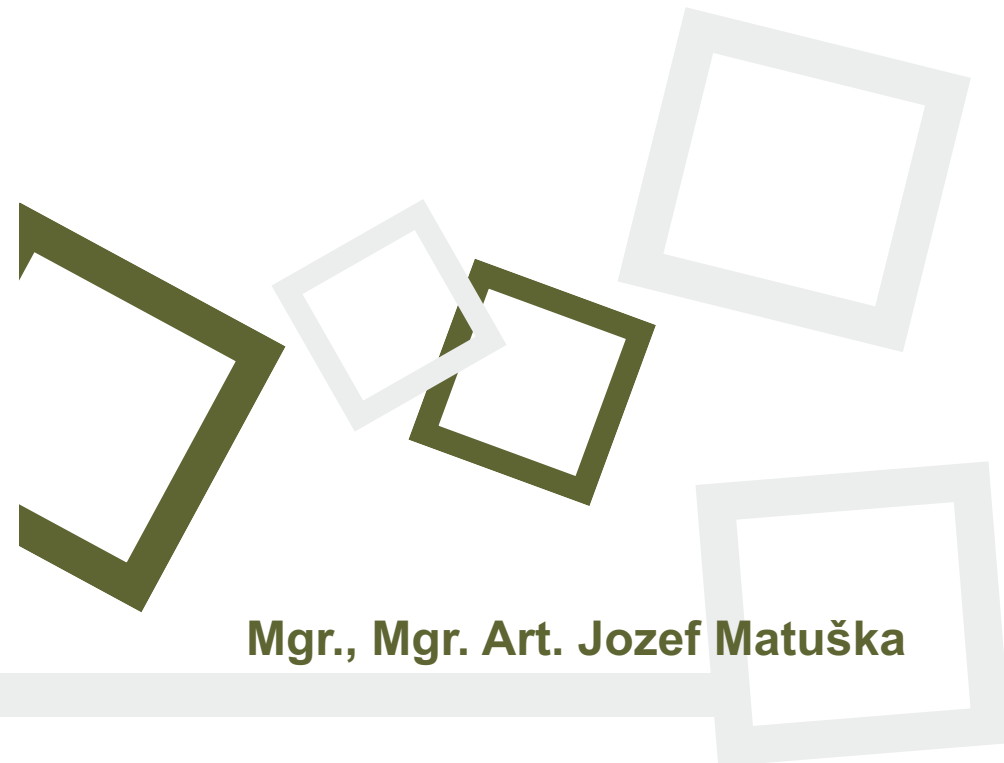

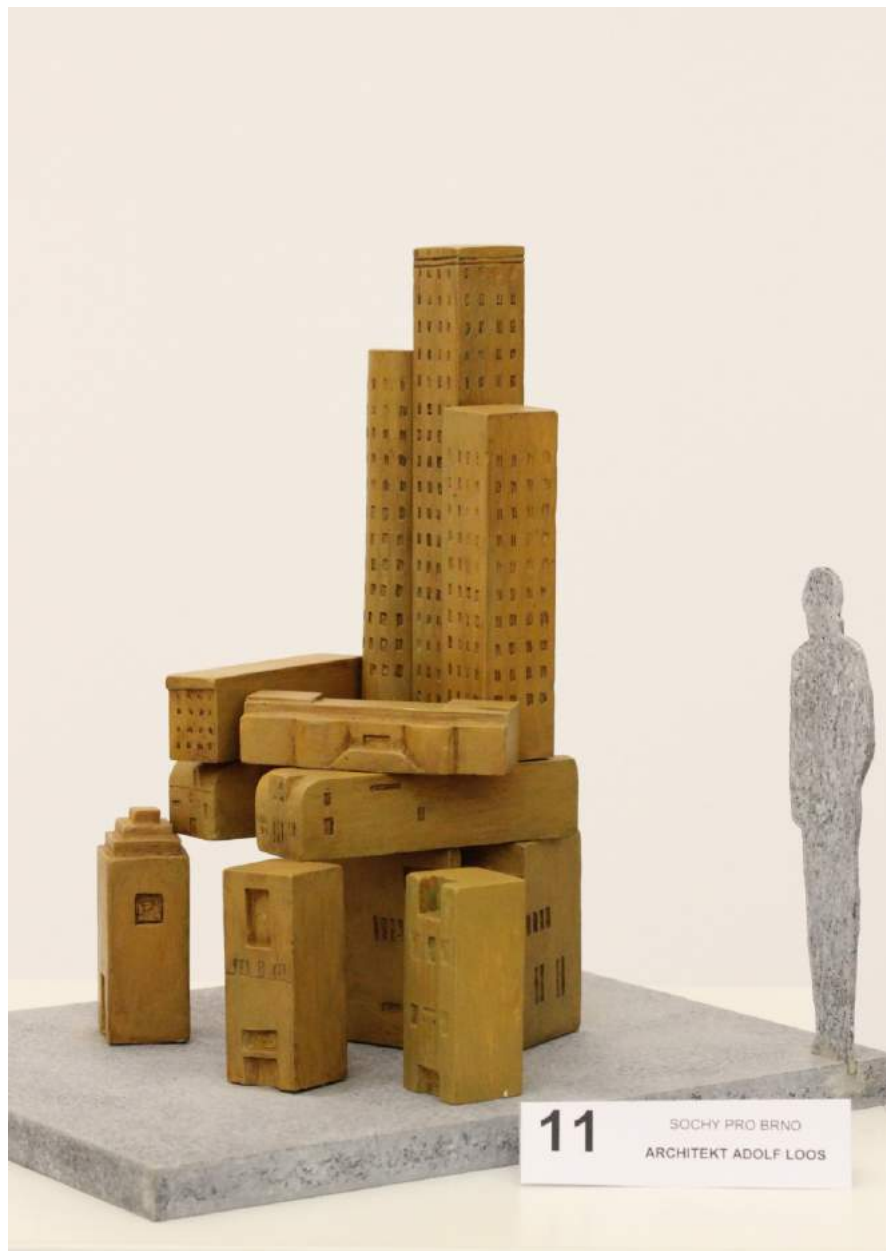
36. místo

Koncepce díla odkazuje na jeden z největších přínosů Adolfa Loose pro architekturu, a tím je uplatnění Raumplanu (prostorového plánu), jakož i jeho filozofie směřující k samotné čistotě tvaru.

Socha je složena ze dvou základních hmot. První je mramorový kvádr s čistou orientací na geometrickou formu. Hmotu kvádru je redukována o výřezy, které souvisí s Loosovými pravidly vnitřního uspořádání prostoru z hlediska jeho trojrozměrnosti.

Druhou částí sochy je terasovitý sokl z pohledového betonu, který odkazuje k některým realizacím A. Loose ve svažitém terénu.

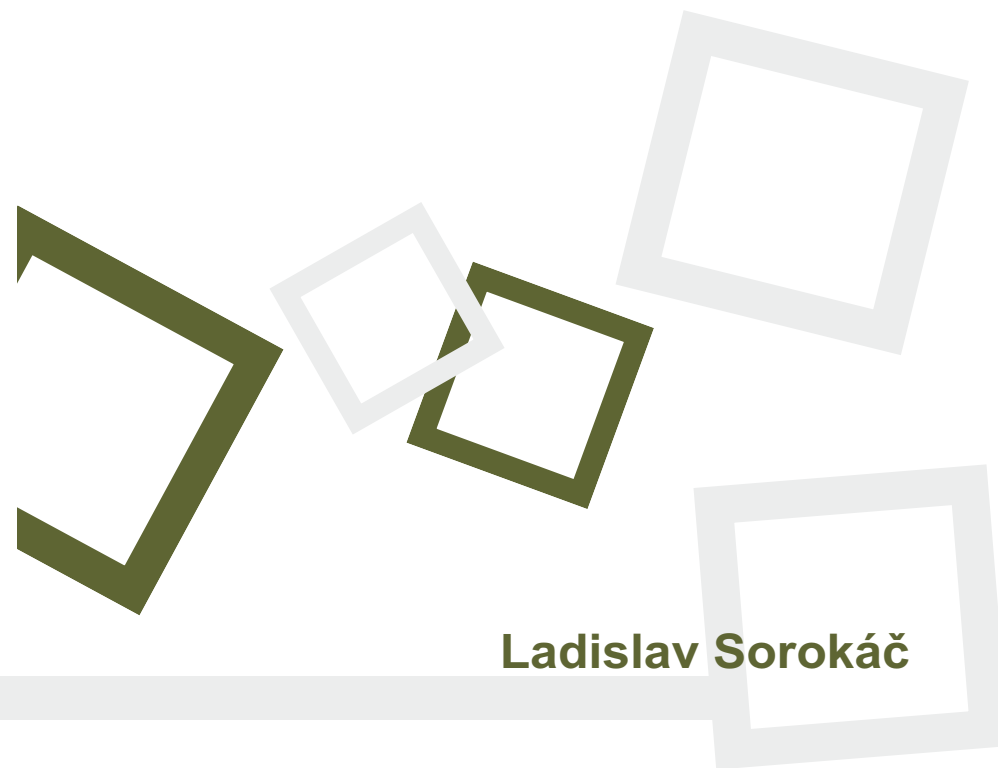

36. místo

Návrh tvoří kompozice pracovních architektonických modelů sestavených do podoby sedící postavy. Tento princip ilustruje propojení umělce a tvůrce s jeho dílem, ve které se symbolicky proměnil.

Jednotlivé modely představují architektovy nejslavnější návrhy, jako je např. Müllerova vila, dům Tristana Tzary apod.

Ladislav Sorokáč

Socha - poprsí Adolfa Loose - je inspirována architektoými interiéry. Loos byl radikál, který vždy uvažoval prostorově, nikoliv v plochách. Jeho devizou byl tzv. Raumplan.

Velkorysé návrhy jeho interiérů vycházely z ergonomie a vždy zde byly uplatňovány kvalitní a ušlechtilé materiály. Proto byla i pro návrh Loosova poprsí zvolena světlá leštěná narůžovělá žula, aby podtrhla estetický záměr.

akad. sochař Roman Wenzel, Ing. arch. Radko Květ

38. místo

Snahou autora bylo vytvořit sochařské dílo, které by v daném prostoru demonstrovalo význam architekta Adolfa Loose pro architekturu světovou i brněnskou a zároveň připomínalo místo narození této mimořádné osobnosti.

Soutěžní úkol je řešen realistickým portrétem Adolfa Loose – bronzovou hlavou v nadživotním měřítku, umístěnou na podstavec z mramoru Cipollino, který byl Adolfem Loosem často využíván.

doc. Ing. arch. Zdeněk Makovský

Návrh vychází z Raumplanu, tedy z Loosova inovativního přístupu k dělení prostoru, který ve své době do architektury vnesl.

Pomník vycházel z plochy, na kterou byl přenesen půdorys jednoho podlaží Müllerovy vily. Vznikla tak síť, která rozdělila prostor na segmenty a vytvořila pole pro práci s hmotami. Tyto hmoty jsou v různých výškových dimenzích zakončeny plochami, po nichž se dá projít a zažít Raumplan.

Jedná se o funkční sochu umožňující divákovi interaktivní přístup.

40. místo

Tvarové řešení sochy je postaveno na spojení figurálních a geometrických prvků. Stylizovaná figura architekta sedí u plochy stolu, na němž se odehrávají příběhy jeho života od dětství až po jeho vývojový vrchol.

Socha je rozměrově a kompozičně přizpůsobená divákovi, aby s ní mohl komunikovat.

Mgr. Jiří Žlebek

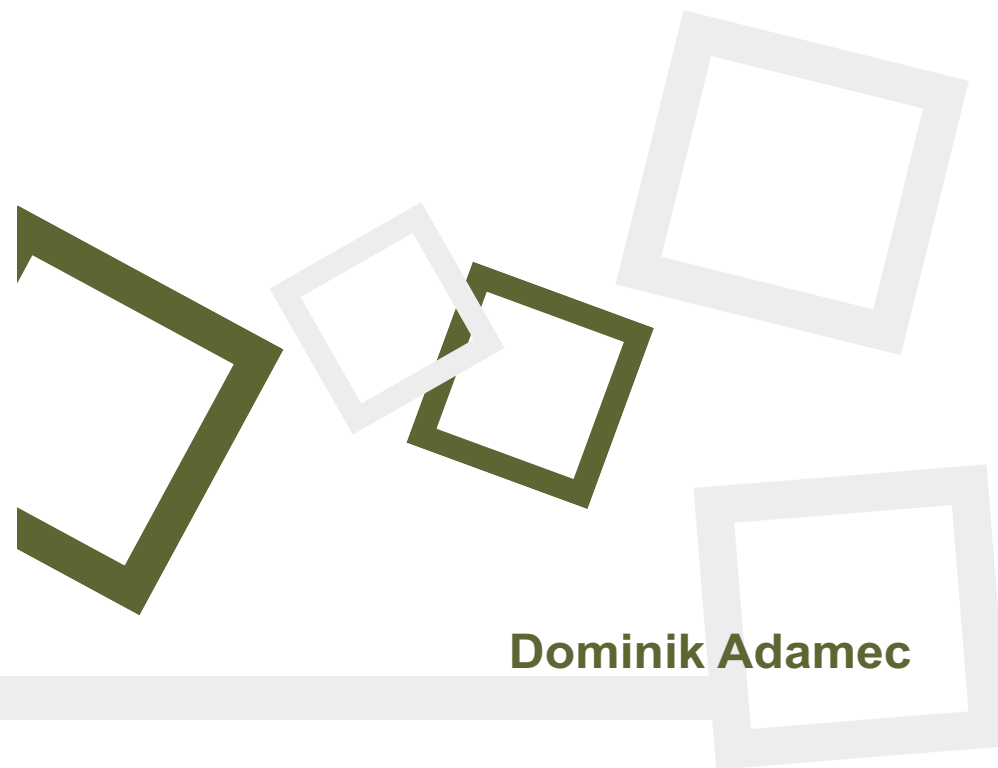

41. místo

Návrh vychází z intuitivního vnímání Loosova díla. Představuje výsledky analýzy prvků, které byly určující pro jeho dobu.

Návrh je zároveň sochou, ale i architekturou. Jedná se o dílo determinované, ale současně determinující. Středobodem fyzickým i ideovým je bílá keramická plastika ve tvaru cihly obrácené vertikálním způsobem s přirozeným ornamentem na svém povrchu.

Kamenná platforma, na níž je plastika osazena, přechází plynule do plochy chodníku a v tomto místě je na ní vytesán nápis Adolf Loos.

Dominik Adamec

42. místo

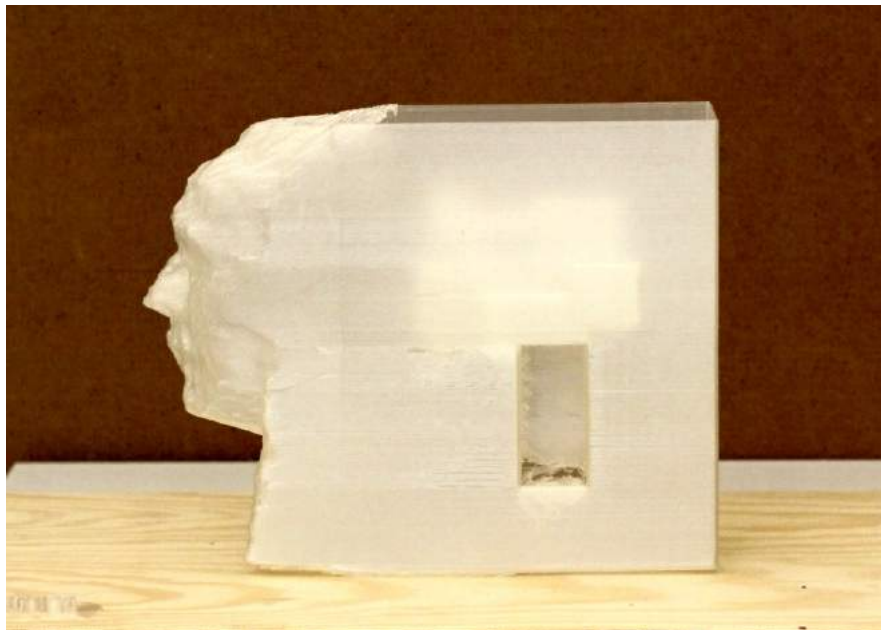
Socha věnovaná Adolfu Loosovi je komponována jako prostorový plán, odkazující na jeho dílo. Jedná se o uspořádání dvou ploch, které jsou vůči sobě posunuty a vytváří základní rámec díla.

Z těchto ploch jsou do prostoru mezi nimi vyklopeny dva tvary, které zobrazují tvář Adolfa Loose a zachycují typické gesto jeho levé ruky, doprovázející jeho zamyšlený výraz.

Kompozice ve své zjednodušené formě vytváří iluzi objemu. Jde o stejný princip tvorby prostoru, který architekt uplatňoval ve své tvorbě pod názvem Raumplan.

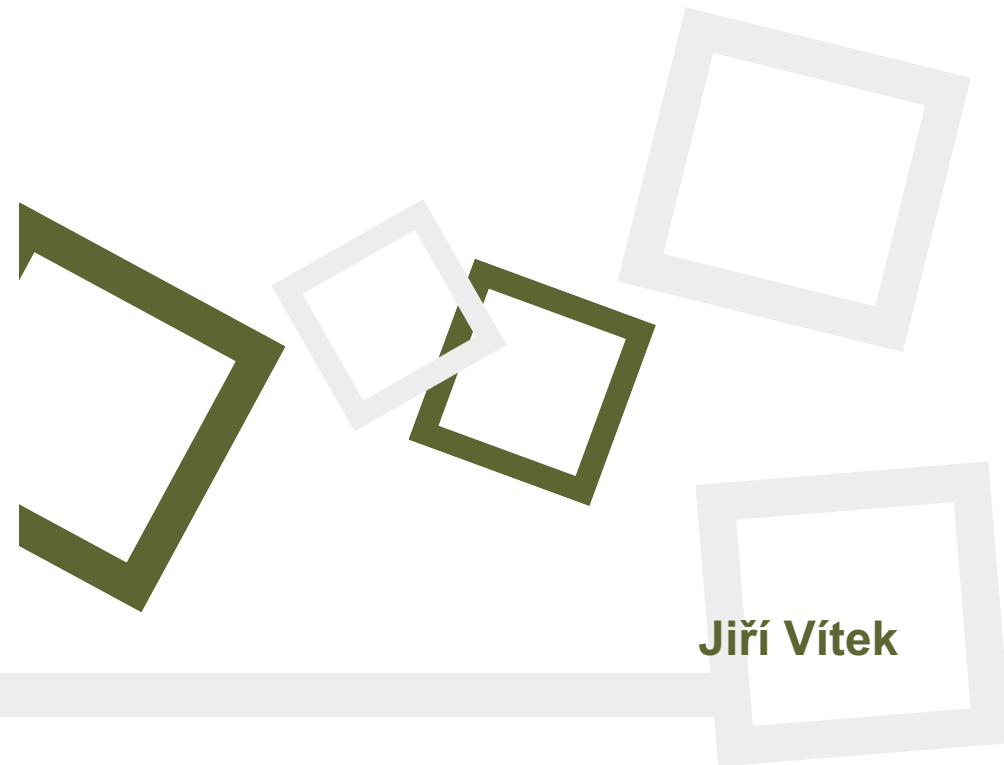
Antonín Nový, Ing. arch. Jiří Marek, Ing. arch. Jan Mléčka, Ph.D.

43. místo

Osobnost inovátora a myslitele Adolfa Loose je interpretována soudobými technikami. Socha vychází z busty Adolfa Loose, která je naskenována a přenesena do 3D prostředí.

Výsledkem je prolnutí busty a interpretace Raumplanu v jeden koherentní objekt, který bude zhotoven z transparentního plastu ABS.

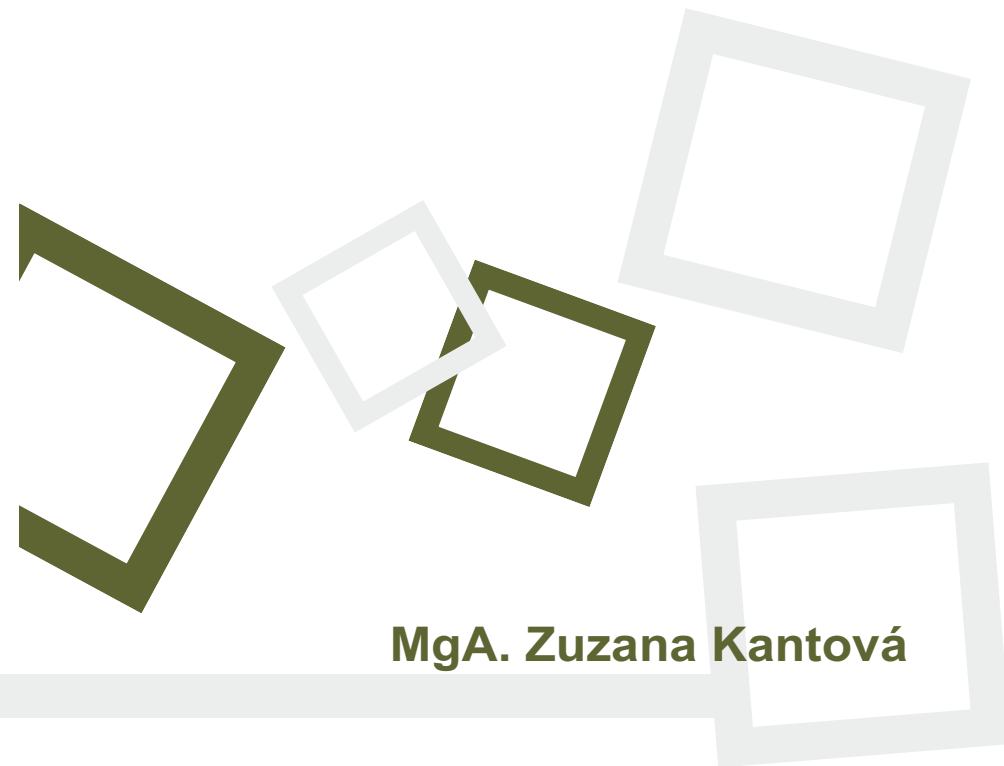
Jiří Vítek

44. místo

Dílo je inspirováno Loosovým tvaroslovím a jeho myšlenkami. Znamý Loosův Raumplan se odráží v kompozici sochy.

Kubusy jsou rozehrány v prostoru a jsou symbolicky propojeny lidským prvkem – dolními končetinami.

MgA. Zuzana Kantová

45. místo

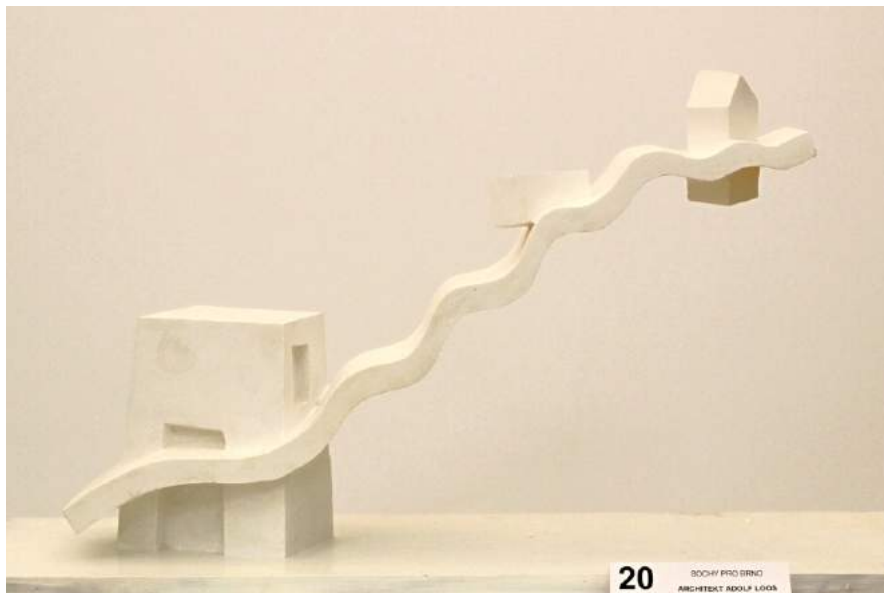
Návrh spojuje figurální sochařské pojetí v póze, kterou zaujímal na svých oficiálních fotografiích a tvarovou syntézu vycházející z prvků architektonického tvarosloví jeho tvorby.

Cílem je navodit dojem sochařské modelace typické pro období života architekta a přitom udržet status moderního díla.

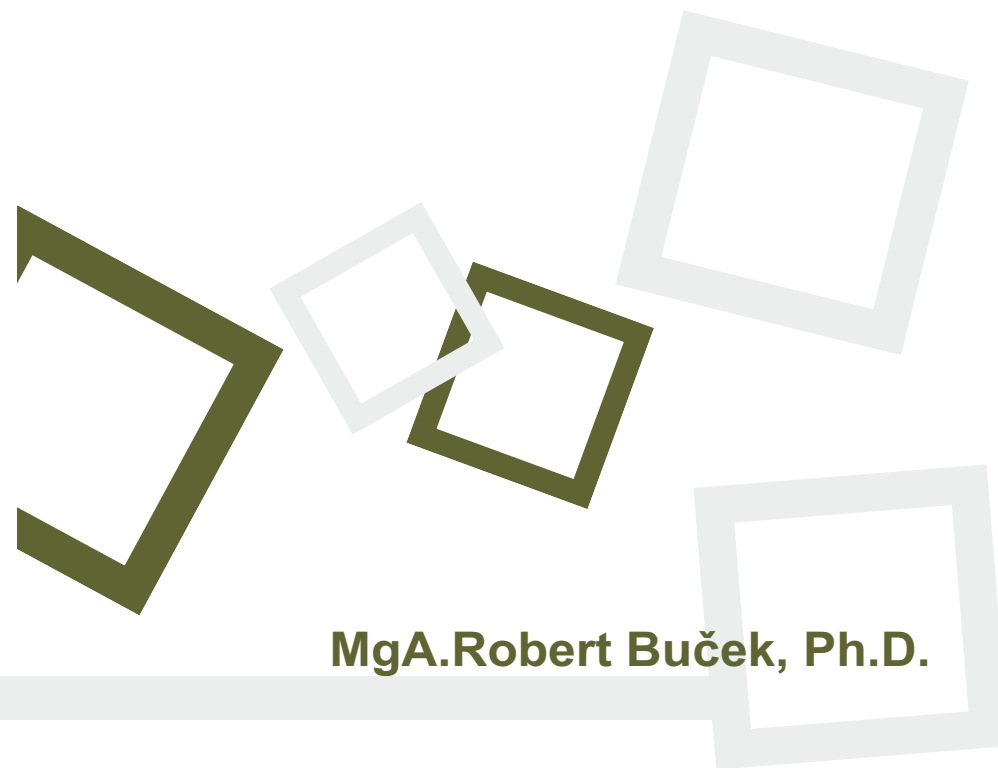
MgA. Adam Krhánek

návrh č. 20

46. místo

Plastika symbolicky evokuje plynutí času. Tradiční architektura odplouvá v jeho toku a jediný statický bod v tomto proudu zůstává struktura, formálně vycházející z díla Adolfa Loose.

MgA.Robert Buček, Ph.D.

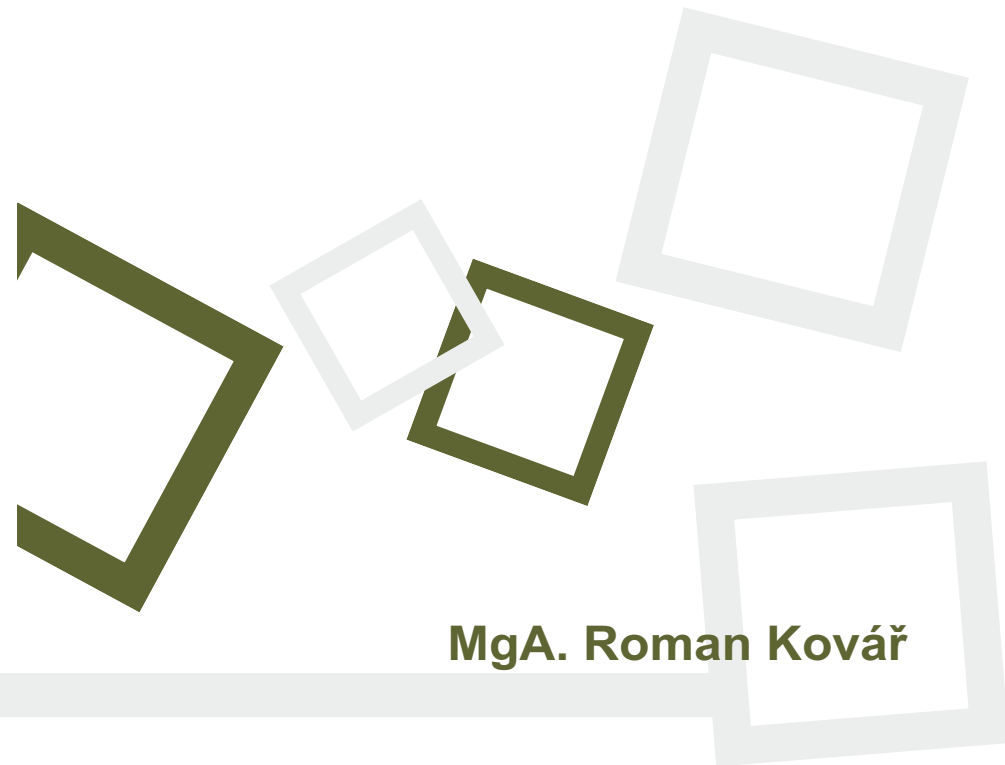

47. místo

Návrh sochy čelního představitele architektonického purismu Adolfa Loose je inspirován dvěma základními prvky úzce souvisejícími s touto osobností.

Hlavní motiv tvoří dva kubusy, výškově vůči sobě posunuté, které představují princip uspořádání vnitřního prostoru zvaný Raumplan.

Obě hmoty doplňuje realisticky ztvárněná postava slavného architekta v mírně nadživotním měřítku. Koncept sochy spojuje dva formální přístupy, a to puristický a realistický.

MgA. Roman Kovář

Pro řešení návrhu byl upřednostněn před figurativním pojetím komunikativní typ plastiky – kovový objekt s průhledy a texty.

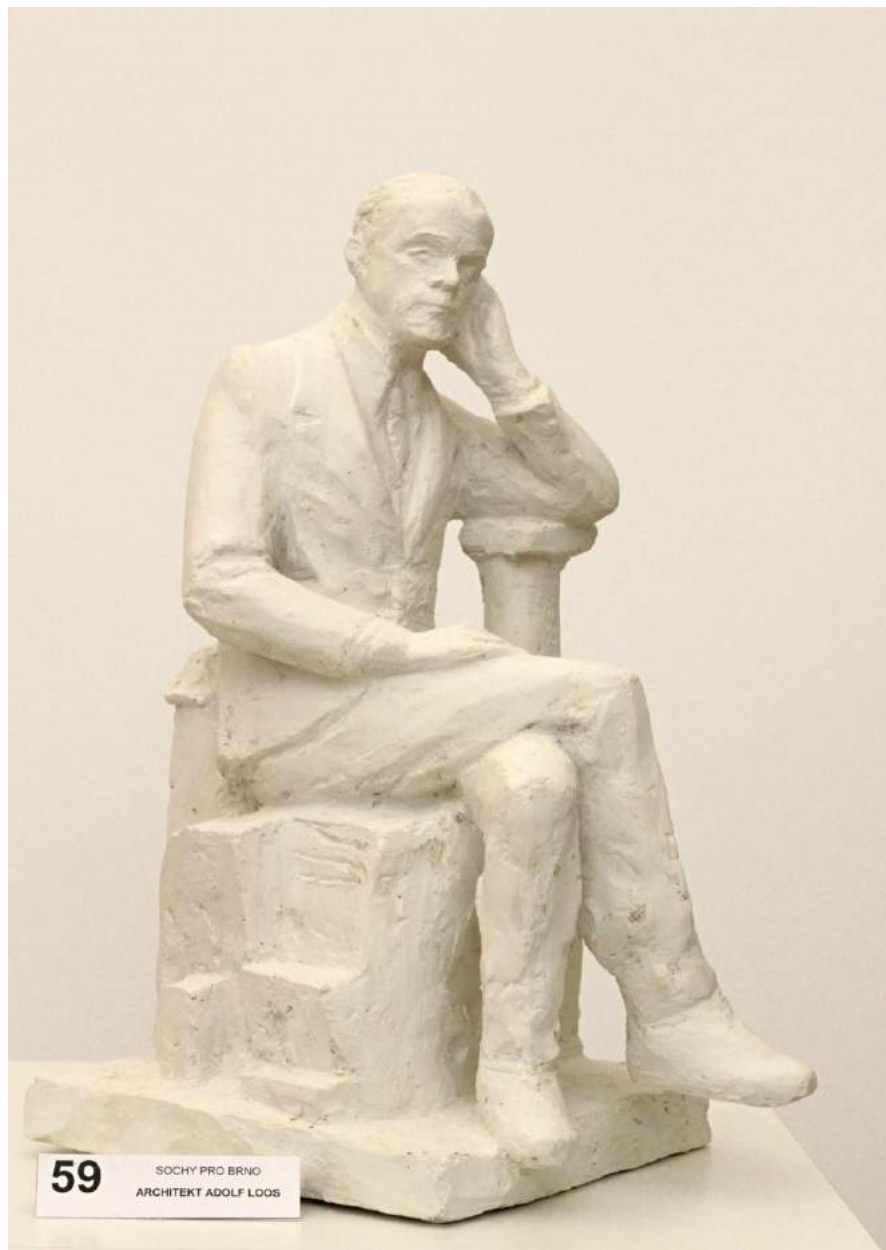
Průhledy – prostory různých proporcí propojené schodišti nevycházejí z výkresové dokumentace konkrétních Loosových staveb.

Záměrem bylo umožnit současnému divákovi pohled na jedinečnost Loosovy tvorby, na jeho prostorové řešení – Raumplan, kde mají vnitřní prostory stavby rozdílné proporce podle svého významu.

Dílo má vyjadřovat poctu Adolfu Loosovi.

akad. sochař Miroslav Pribiš, Ing. arch. et Ing. Ema Kiabová,
Ing. arch. et Ing. Roman Ruhig

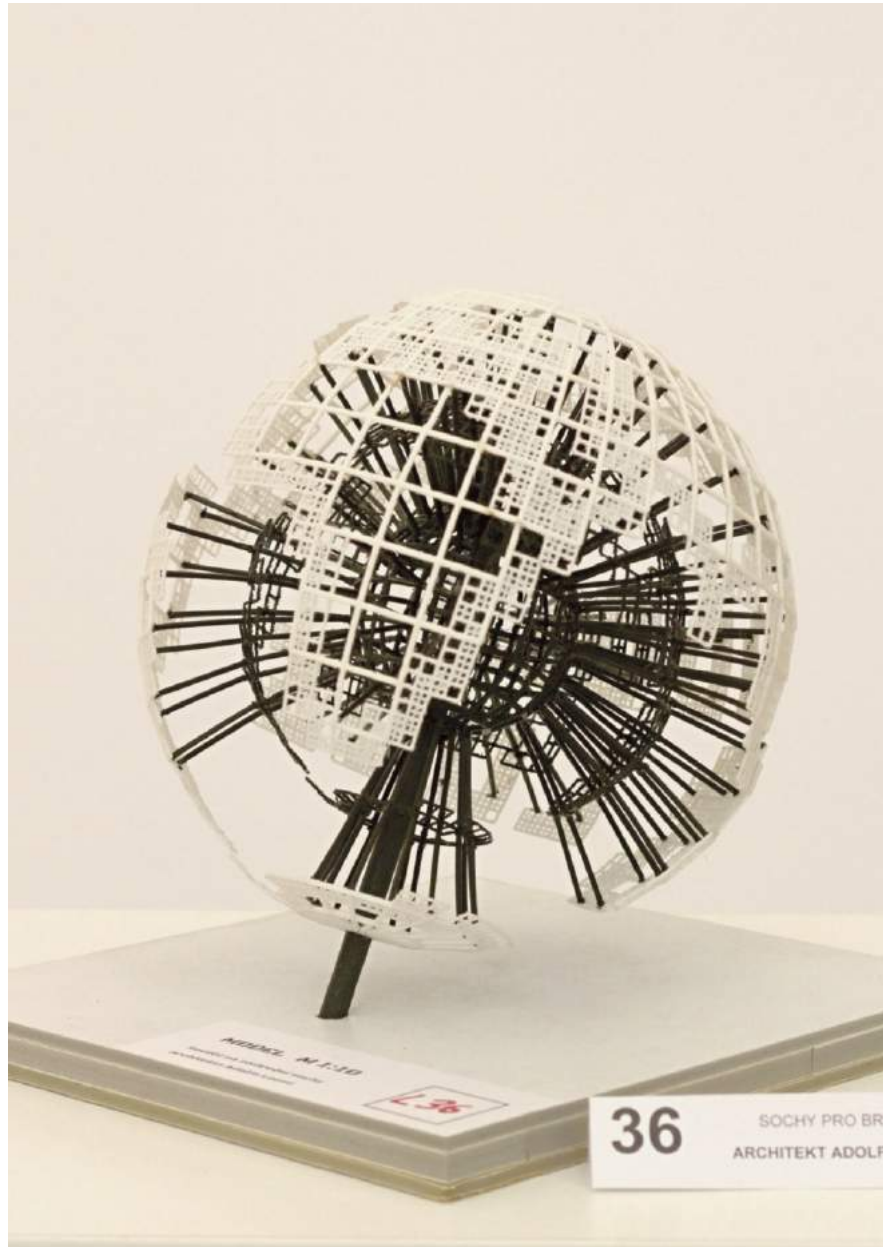
49. místo

Socha ztvárňuje architekta Adolfa Loose sedícího v typické pozici – podobně jako na dobových snímcích.

Hmota, na níž postava sedí a o níž se opírá, je ve skutečnosti souborem plastických citací jeho architektonických děl.

Daniela Kartáková

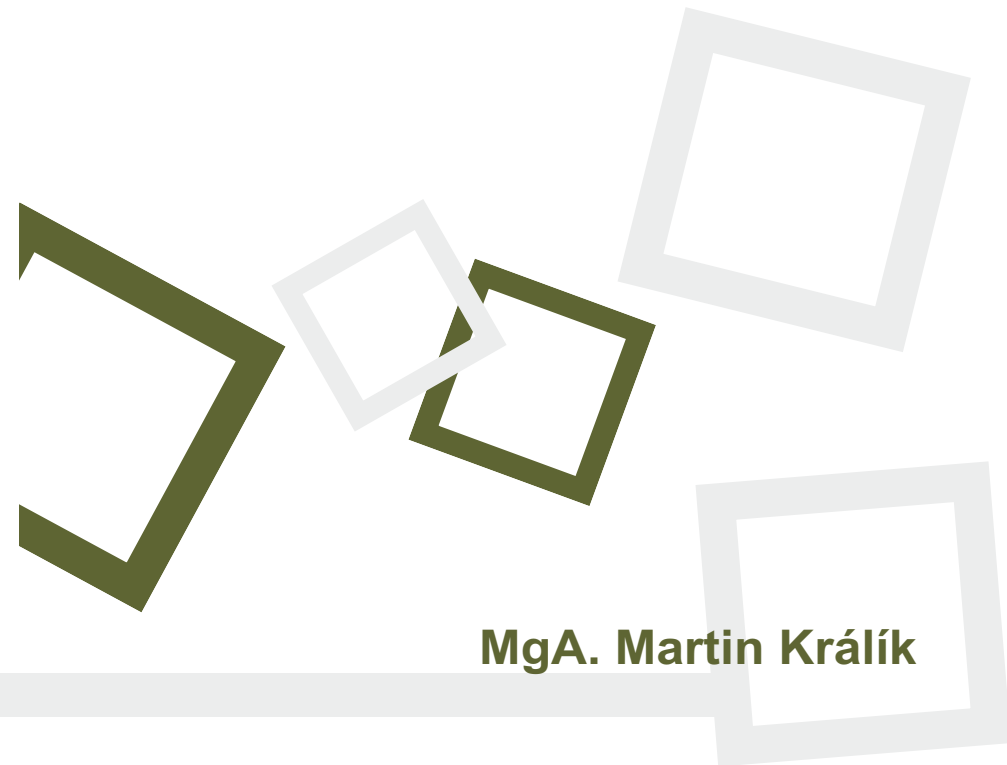

50. místo

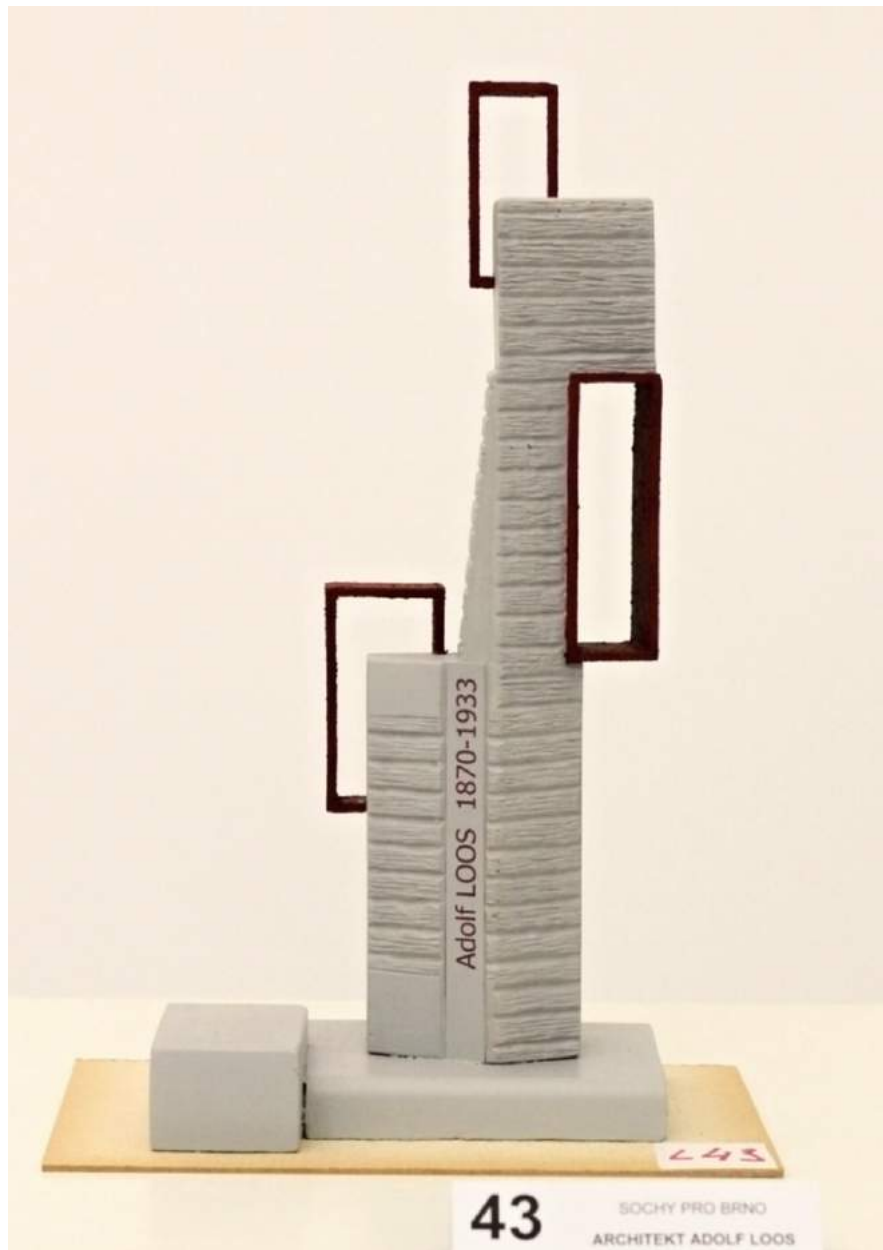
Socha reflektuje Adolfa Loose jako inovátora, který svým dílem silně ovlivnil myšlení architektů po celém světě. Návrh zachycuje svět, který Adolf Loos změnil, ale i způsob, jakým jej změnil.

Povrch stylizované zeměkoule není ztvárněn realisticky, ale tvoří jej shluky pravoúhlých prostorů v řidším a hustším uspořádání. Jde o vyjádření architekta oproštění od prvků secese a o připomenutí jeho Raumplanu.

Kulatý objekt lze rovněž přirovnat ke květu pampelišky, která pomocí větru rozsévá svoje semena podobně, jako se šíří i architektovy myšlenky.

MgA. Martin Králík

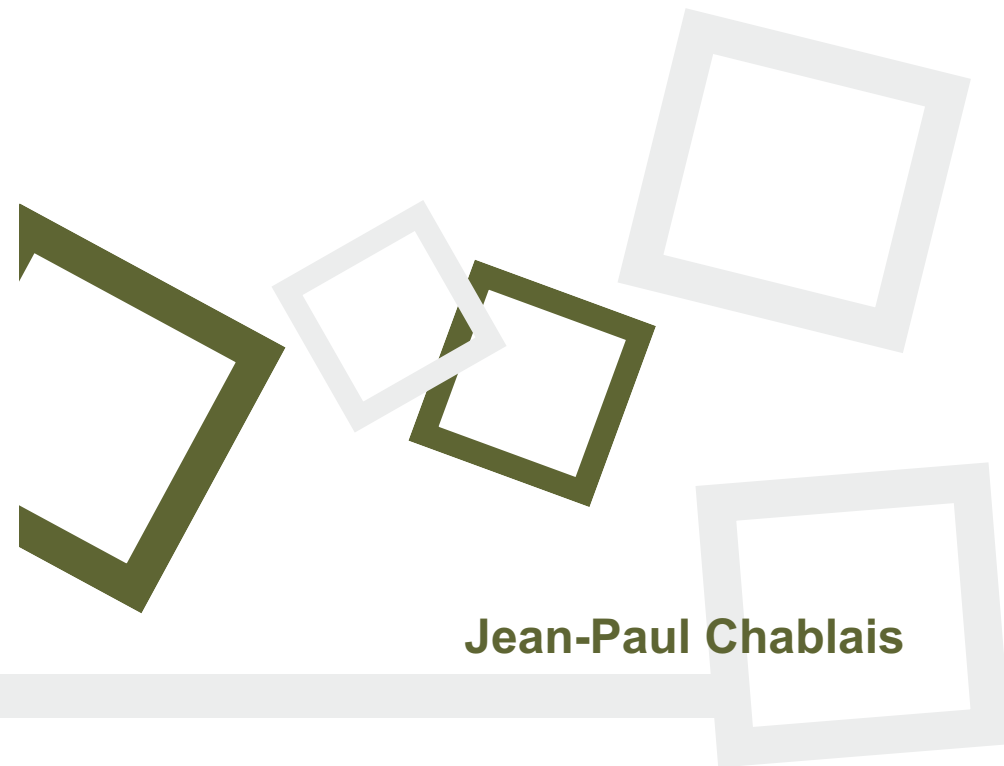

51. místo

Projekt je navržen jako pocta architektu Adolfu Loosovi a jeho nezpochybnitelnému významu v moderní architektuře 20. století.

V Loosově pojetí jsou architektura a design nezdobné, funkční a puristické. Důležitý je jeho princip využití tzv. Raumplanu – propojení různých výškových úrovní vnějších a vnitřních.

Sochařský objekt je redukován do jednoduché formy, vyjadřující Loosův princip.

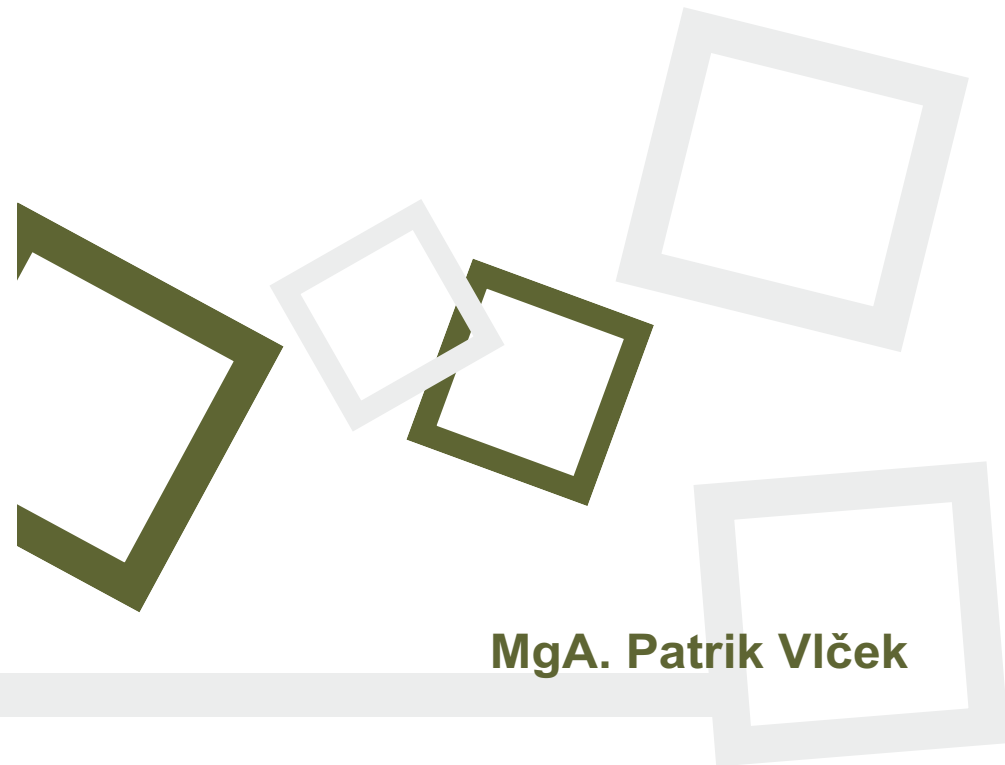

52. místo

Socha věnovaná Adolfu Loosovi je koncipována jako architektura. Tvarově dílo souvisí se známou budovou Adolfa Loose z roku 1909. Jedná se o Looshaus, někdejší obchodní dům Goldman & Salatsch.

V případě návrhu jde o spodní část fasády a stavebními prvky jsou monumentální písmena připomínající jméno slavného architekta. Jméno je zpodobněno dvakrát, a to zrcadlově obráceně, aby je bylo možné číst z různých pohledových stran.

Socha se skládá ze tří prvků: linie, plochy a prostorového objektu – zvětšené podoby tužky. Jde o zjednodušení základních elementů – bod, linie, plocha, prostor. Linie míří od hrotu tužky k místu, kde v minulosti stával rodný dům architekta.

Plocha vystupující šikmo z trávníku odkazuje k jednoduchosti architekta díla a hodnot, které hlásal. Třetím prvkem je zvětšenina tužky se jménem a daty architekta.

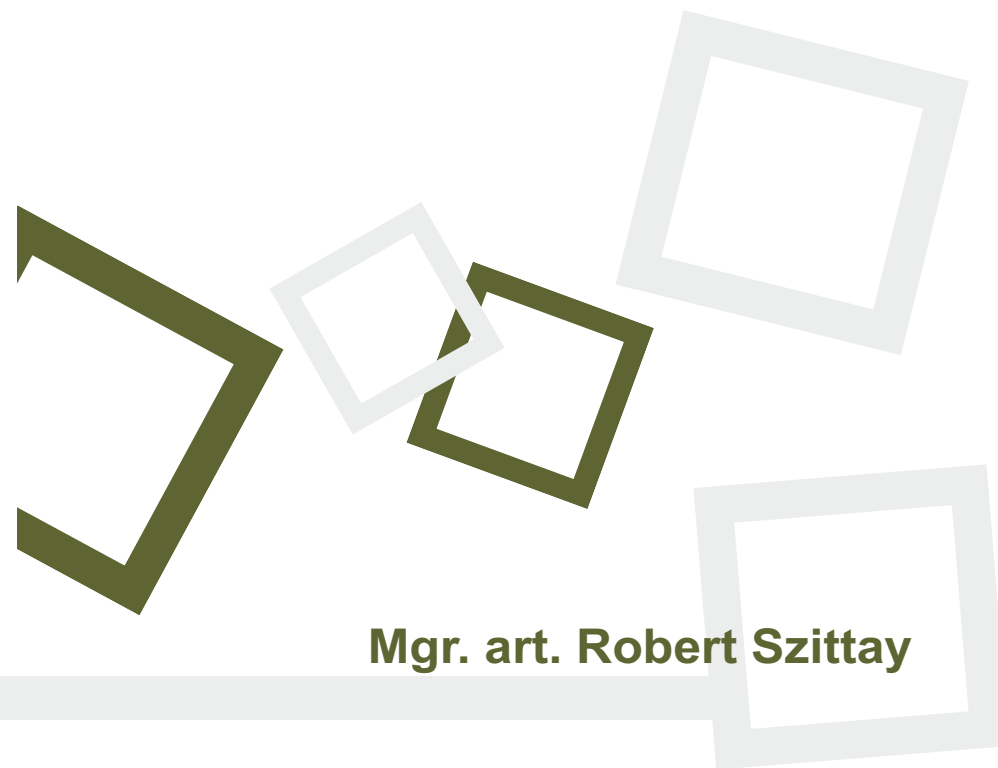
Forma tužky byla zvolena z toho důvodu, že se jedná zpravidla o prvotní nástroj architekta, když začíná formulovat své představy.

54. místo

Navrhované řešení je postaveno na uplatnění monumentálního kamenného bloku ve tvaru cihly, která je základním konstrukčním prvkem každé stavby od pradávna po dnešek.

Na ploše cihly je vytvořen nápis Adolf Loos z bronzových portrétních masek, vycházejících z dobové fotografie, který by měl dílo ozvláštnit a vzbudit zájem kolemjdoucích.

Mgr. art. Robert Szittay

55. místo

Základním prvkem památníku je $\frac{3}{4}$ figurální socha architekta na pozadí vertikální hmoty ve tvaru pylonu. Figura je stylizovaná.

Detailnější propracovanost hlavy a rukou zdůrazňuje „nástroje“, kterými tvořil. Hlava je symbolem myšlení, ruce jsou nástrojem pro zprostředkování myšlenek.

Navržená pozice vyjadřuje důstojnost, charakteristickou pro osobnost Adolfa Loose, která pramení z jeho silného vnitřního přesvědčení o správnosti svých názorů.

akad. sochařka Ladislava Snopková